Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2017. gada 13. janvārī*

Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — *ECHA* rīcībā esošie dokumenti, kuri ietver informāciju, kas iesniegta procedūrā saistībā ar pieteikumu atļaujai lietot vielu bis(2-etilheksil)ftalātu (*DEHP*) — Lēmums izpaust noteiktu informāciju, ko prasītāja uzskata par konfidenciālu — Izņēmums saistībā ar komerciālo interešu aizsardzību — Privātās dzīves jēdziens — Tiesības uz īpašumu — Pienākums norādīt pamatojumu

Lieta T-189/14

Deza, a.s., Valašske Meziržiči [*Valašské Meziříčí*] (Čehijas Republika), ko pārstāv *P. Dejl*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Ķimikāliju aģentūru (*ECHA*), ko sākotnēji pārstāvēja *A. Iber*, *T. Zbihlej* un *M. Heikkilä*, pārstāvji, vēlāk *M. Heikkilä*, *C. Buchanan* un *W. Broere*, pārstāvji, kuriem palīdz *M. Mašková*, advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv *F. Clotuche-Duvieusart*, *P. Ondrůšek* un *K. Talabér-Ritz*, pārstāvji,

un

ClientEarth, Londona (Apvienotā Karaliste),

***European Environmental Bureau* (*EEB*)**, Brisele (Beļģija),

Vereniging Health Care Without Harm Europe, Reisveika [*Rijswijk*] (Nīderlande),

ko pārstāv *B. Kloostra*, advokāts,

personas, kas iestājušās lietā.

par prasību atbilstoši LESD 263. pantam, kurā lūgts atcelt *ECHA* 2014. gada 24. janvāra lēmumus par tādas noteiktas informācijas izpaušanu, ko prasītāja iesniegusi procedūrā saistībā ar pieteikumu atļaujai lietot vielu bis(2-etilheksil)ftalātu (*DEHP*).

* Tiesvedības valoda – čehu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Preks [*M. Prek*] (referents), tiesneši I. Labucka un V. Kreišics [*V. Kreuschitz*],

sekretāre *S. Bukšeka Tomaca* [*S. Bukšek Tomac*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 29. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Viela bis(2-etilheksil)ftalāts (*DEHP*) (turpmāk tekstā – "*DEHP*") tiek izmantota, lai mīkstinātu plastmasu, kuras pamatā ir polivinilhlorīds (*PVC*). *DEHP* tika iekļauta XIV pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulā (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp., labojumi – OV 2007, L 136, 3. lpp.). Šīs vielas iekļaušanas iepriekš minētajā pielikumā sekas ir tādas, ka kopš 2015. gada 21. februāra, lai to varētu lietot, ir nepieciešams saņemt Eiropas Ķimikāliju aģentūras (turpmāk tekstā – "*ECHA*") atļauju.

2 Lai pēc 2015. gada 21. februāra bez pārtraukuma varētu turpināt ražot *DEHP*, prasītāja *Deza a.s.* iesniedza *ECHA* pieteikumu atļaujas saņemšanai saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 62. pantu. Šajā ziņā tā pieteikumam atļaujas saņemšanai pievienoja vajadzīgo dokumentu konfidenciālo un nekonfidenciālo versiju, tostarp ķīmiskās drošības pārskatu, iespējamo alternatīvu un sociālo un ekonomisko aspektu analīzi. *Arkema France*, *Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn S.A.* un *Vinyloop Ferrara SpA* (turpmāk tekstā – "agrākie prasītāji") arī iesniedza pieteikumu atļaujas saņemšanai, lai varētu turpināt ražot *DEHP*.

3 *ECHA*, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 64. panta 2. punktu, no 2013. gada 13. novembra līdz 2014. gada 8. janvārim sarīkoja sabiedrisko apspriešanos par pieteikumiem attiecībā uz *DEHP*. Šajā kontekstā tā darīja pieejamus sabiedrībai vairākus dokumentus attiecībā uz minēto vielu.

4 2013. gada 5. decembrī, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.), *ClientEarth* un *European Environmental Bureau* (*EEB*) iesniedza *ECHA* pieteikumu par piekļuvi ķīmiskās drošības pārskatam un iespējamo alternatīvu analīzei, kas iekļauti pieteikumā atļaujai lietot *DEHP*, jo tie uzskatīja, ka publiskās apspriedes laikā izpaustie dokumenti bija nepilnīgi.

5 *ECHA* ar 2013. gada 18. decembra vēstuli informēja prasītāju par *ClientEarth* un *EEB* iesniegto pieteikumu par piekļuvi ķīmiskās drošības pārskatam un iespējamo alternatīvu analīzei, kas iekļauti pieteikumā atļaujas saņemšanai. *ECHA* prasītāju arī informēja, ka tā prasītajai elektroniskā veidā bija nosūtījusi iepriekš minēto dokumentu aizklāto versiju un bija aicinājusi prasītāju skaidri norādīt informāciju, ko tā nevēlējās izpaust, kā arī minēt iemeslus, kādēļ uz šo informāciju attiecas kāds no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā minētajiem izņēmumiem.

6 *ECHA* 2014. gada 24. janvārī nosūtīja prasītājai vēstuli ar atsauces numuru AFA-C-0000004274-77-09/F un agrākajiem prasītājiem vēstules ar attiecīgajiem atsauces numuriem AFA-C-0000004280–84-09/F, AFA-C-0000004275–75-09/F un AFA-C-0000004151–87-08/F, kurās *ECHA* tiem paziņoja par savu lēmumu izsniegt daļu no pieprasītajiem dokumentiem Regulas Nr. 1049/2001 izpratnē (turpmāk tekstā –"apstrīdētie lēmumi").

7 *ECHA* ar 2014. gada 7. februāra vēstuli informēja *ClientEarth* un *EEB*, ka tā ir nolēmusi piešķirt tiem daļēju piekļuvi pieprasītajai informācijai, bet ka izpaušana ir apturēta, jo Vispārējā tiesā ir uzsākta tiesvedība, lai aizkavētu šo izpaušanu. Šīs vēstules pielikumā tika pievienota viena no 2014. gada 24. janvāra vēstulēm, proti, tā, kas tika nosūtīta *Arkema France* un kas bija identiska prasītājai nosūtītajai vēstulei.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

8 2014. gada 24. martā prasītāja un agrākie prasītāji iesniedza prasību atcelt šos lēmumus saskaņā ar LESD 263. pantu. Ar atsevišķu dokumentu, kas tika iesniegts šajā pašā dienā, tie iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu saskaņā ar LESD 278. pantu, lai apturētu apstrīdēto lēmumu izpildi.

9 Agrākie prasītāji ar 2014. gada 8. aprīļa vēstuli informēja Vispārējo tiesu, ka tie atsakās no savām prasībām, to Vispārējās tiesas priekšsēdētājs reģistrēja 2014. gada 11. aprīļa rīkojumā par lietas daļēju izslēgšanu no reģistra.

10 Ar 2014. gada 25. jūlija rīkojumu *Deza*/*ECHA* (T-189/14 R, nav publicēts, EU:T:2014:686) tika apturēta lēmuma ar atsauces numuru AFA-C-0000004274-77-09/F izpilde un *ECHA* tika noteikts neizsniegt ķīmiskās drošības pārskatus un *DEHP* iespējamo alternatīvu analīzi, ko bija iesnieguši agrākie prasītāji un kas bija lēmumu ar atsauces numuriem AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F un AFA-C-0000004151-87-08/F priekšmets.

11 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 1. augustā, *ClientEarth*, *EEB* un *Vereniging Health Care Without Harm Europe* (turpmāk tekstā – "*HCWH Europe*") lūdza atļauju iestāties lietā *ECHA* prasījumu atbalstam. Turklāt tās lūdza atļauju lietot angļu valodu galvenokārt tiesvedības rakstveida un mutvārdu daļā un pakārtoti tiesvedības mutvārdu daļā.

12 Minētie lūgumi tika paziņoti prasītājai un *ECHA* saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 116. panta 1. punktu.

13 Ar Vispārējās tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2014. gada 25. septembra rīkojumu Eiropas Komisijai tika atļauts iestāties lietā *ECHA* prasījumu atbalstam.

14 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2014. gada 3. oktobrī, *ECHA* lūdza ievērot atbildes uz repliku D1 pielikuma konfidencialitāti attiecībā uz *ClientEarth*, *EEB* un *HCWH Europe*.

15 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2014. gada 10. oktobrī, prasītāja iesniedza lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz *ClientEarth*, *EEB* un *HCWH Europe*, kurš attiecās uz noteiktiem prasības pieteikumā ietvertiem datiem un informāciju.

16 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2014. gada 31. oktobrī, prasītāja grozīja savu lūgumu par konfidencialitātes ievērošanu attiecībā uz dažiem elementiem, kas ietverti prasības pieteikumā un tā pielikumos, kā arī *ECHA* lēmumos un to pielikumos, un lūdza arī ievērot atbildes uz repliku D1 pielikuma konfidencialitāti attiecībā uz *ClientEarth*, *EEB* un *HCWH Europe*.

17 Ar Vispārējās tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2015. gada 16. janvāra rīkojumu *ClientEarth*, *EEB* un *HCWH Europe* tika atļauts iestāties lietā *ECHA* prasījumu atbalstam. Personu, kas iestājušās lietā, pieteikums par atkāpi no valodu lietojuma tika noraidīts, ciktāl tas attiecās uz tiesvedības rakstveida daļu, un lēmuma par atkāpi no valodu lietojuma tiesvedības mutvārdu daļā pieņemšana tika atlikta.

18 2015. gada 20. februārī *ClientEarth*, *EEB* un *HCWH Europe* izteica iebildumus par lūgumu ievērot konfidencialitāti attiecībā uz atbildes raksta uz repliku D1 pielikumu.

19 2015. gada 14. aprīlī Vispārējā tiesa noteica procesa organizatorisko pasākumu, ar kuru tā prasītājai uzdeva jautājumus par tās grozīto lūgumu ievērot konfidencialitāti.

20 2015. gada 29. aprīlī prasītāja atbildēja uz Vispārējās tiesas uzdotajiem jautājumiem.

21 Ar Vispārējas tiesas ceturtās palātas priekšsēdētāja 2015. gada 12. jūnija rīkojumu tika apmierināts lūgums ievērot konfidencialitāti attiecībā uz *ClientEarth*, *EEB* un *HCWH Europe*, pirmkārt, saistībā ar informāciju ķīmiskās drošības pārskatā, kas ietverta gan apstrīdēto lēmumu konfidenciālās versijas 3. pielikumā (prasības pieteikuma 941. – 1503. lpp.), gan prasības pieteikuma konfidenciālās versijas A.4.5. pielikuma 353. – 915. lpp., un otrkārt, attiecībā uz informāciju iespējamo alternatīvu analīzē, kas ietverta gan apstrīdēto lēmumu konfidenciālās versijas 4. pielikumā (prasības pieteikuma 1504. – 1819. lpp.), gan prasības pieteikuma konfidenciālās versijas A.4.4. pielikuma 37. – 352. lpp. Lūgums par konfidencialitātes ievērošanu pārējā daļā tika noraidīts.

22 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdētos lēmumus;

— piespriest *ECHA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

23 *ECHA*, kuru atbalsta Komisija, *ClientEarth*, *EEB* un *HCWH Europe*, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepieņemamu, ciktāl tā attiecas uz lēmumiem, kas ietverti vēstulēs, kuras prasītajai netika tieši adresētas;

— pārējā daļā prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

24 Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta, skatot to kopsakarā ar Regulas Nr. 1907/2006 118. pantu, pārkāpumu, otrais uz 1994. gada 15. aprīļa Līguma par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (*TRIPS*) (OV 1994, L 336, 214. lpp.; turpmāk tekstā – *TRIPS* līgums), kas iekļauts 1.C pielikumā Līgumam par Pasaules tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu (OV 1994, L 336, 3. lpp.), it īpaši tā 39. panta 2. punkta pārkāpumu, trešais uz 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – "ECPAK") 8. panta, ECPAK Papildu protokola 1. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta pārkāpumu, un ceturtais uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pārkāpumu.

25 *ECHA* apstrīd argumentus, ko prasītāja izvirzījusi, lai pamatotu prasību atcelt apstrīdētos lēmumus, un norāda, ka prasība neesot pieņemama, ciktāl tā attiecas uz lēmumiem, kuri ietverti vēstulēs ar atsauces numuriem AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F un AFA-C-0000004151-87-08/F.

26 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa uzskata, ka pareiza tiesvedība pamato šīs prasības noraidīšanu pēc būtības, kā arī tas izriet no turpmākās analīzes, iepriekš nelemjot par *ECHA* aizstāvībā izvirzīto iebildi par nepieņemamību, ciktāl šī prasība attiecas uz iepriekš 25. punktā minētajiem lēmumiem (šajā ziņā skat. spriedumus, 2002. gada 26. februāris, Padome/*Boehringer*, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 50.–52. punkts; 2007. gada 23. oktobris, Polija/Padome, C-273/04, EU:C:2007:622, 33. punkts, un 2014. gada 10. oktobris, *Marchiani*/Parlaments, T-479/13, nav publicēts, EU:T:2014:866, 23. punkts).

27 Sākotnēji ir jāatgādina, ka Regulā Nr. 1907/2006 pieteikuma iesniedzējam, kas vēlas izmantot noteiktas ķīmiskās vielas, ir paredzēts pienākums veikt iespējamo alternatīvu pieejamības analīzi, izvērtēt ar tām saistīto risku un pārbaudīt to lietošanas tehnisko un ekonomisko iespējamību. Šajā ziņā prasītāja pieteikumā atļaujai lietot *DEHP* iesniedza *ECHA* šādu divu dokumentu vienu konfidenciālo un vienu nekonfidenciālo versiju: ķīmiskās drošības pārskatu un iespējamo alternatīvu analīzi. Šo dokumentu nekonfidenciālā versija ir publicēta *ECHA* interneta vietnē. Pēc *ClientEarth* un *EEB* iesniegtā pieteikuma par piekļuvi dokumentiem *ECHA* lūdza prasītājai pārskatīt tās nostāju un vēlreiz izvērtēt informāciju, kuru tā uzskatīja par konfidenciālu. Prasītāja iesniedza konfidenciālo dokumentu grozītu versiju. *ECHA* tomēr uzskatīja, ka tās informācijas vidū, ko prasītāja nevēlējās izpaust, bija arī informācija, kas nebija konfidenciāla un tātad bija jāizsniedz pieteikuma par piekļuvi dokumentiem iesniedzējiem. Tādēļ *ECHA* sagatavoja citu to dokumentu versiju, no kuriem vairākus izvilkumus pieteikuma iesniedzēji, kas lūdza konfidencialitāti, bija aizklājuši, un izvilkumus, kuri bija uzskatāmi par izpaužamiem. Prasītāja uzskatīja, ka daļai informācijas (turpmāk tekstā – "strīdīgā informācija"), tostarp tai, ko *ECHA* uzskatīja par izpaužamu, bija jāpaliek konfidenciālai. Prasībā atcelt tiesību aktu prasītāja izsmeļoši uzskaitīja strīdīgo informāciju, kas ietverta *ECHA* sagatavoto dokumentu pēdējā versijā. Līdz ar to šī strīda priekšmets ir jautājums par piekļuvi ierobežoti uzskaitītajai strīdīgajai informācijai.

28 Tomēr otrajā pamatā prasītāja būtībā aizstāv principiālu nostāju, saskaņā ar kuru vispārēji pieņēmumi par piekļuves atteikumu, kas attiecās uz noteiktām dokumentu kategorijām, attiecās arī uz strīdīgo informāciju, kura tika iesniegta Regulā Nr. 1907/2006 paredzētajā atļaujas procedūrā un saskaņā ar kuru līdz ar to šo dokumentu izsniegšana principā apdraudēja komerciālās intereses. Vispārējā tiesa uzskata, ka šis iebildums ir pilnībā atsevišķs pamats, kas ir jāizskata vispirms.

1. Par atsevišķu pamatu, kas attiecas uz vispārēja pieņēmuma par informācijas, kas iesniegta Regulā Nr. 1907/2006 paredzētajā atļaujas procedūrā, konfidencialitāti, esamību

29 Ar šo pamatu prasītāja būtībā apgalvo, ka komercnoslēpums attiecoties uz visu strīdīgo informāciju kopumā.

30 *ECHA* apgalvo, ka šī prasītājas pieeja neatbilstot tai, ko tā paudusi, apspriežoties ar trešajām personām, jo šīs apspriešanās laikā tā neesot izvirzījusi nevienu argumentu, saskaņā ar kuru attiecīgā informācija būtu jāizvērtē kopumā, un gluži pretēji sava lūguma neizpaust strīdīgo informāciju atbalstam esot minējusi dažus konkrētus iemeslus, starp kuriem nav saiknes. *ECHA* pēc būtības apstrīd to, ka pastāv vispārējs pieņēmums par strīdīgās informācijas konfidencialitāti.

31 Vispirms ir jānorāda, ka, pieņemot, ka šī prasītājas aizstāvētā pieeja neatbilst, kā to apgalvo *ECHA*, prasītājas viedoklim administratīvās procedūras laikā, tas tomēr nenozīmē, ka prasītāja šo pamatu nevar izvirzīt.

32 Prasītāja būtībā aizstāv principiālu nostāju, saskaņā ar kuru vispārēji pieņēmumi par piekļuves atteikumu, kas attiecas uz noteiktu kategoriju dokumentiem, attiecās arī uz strīdīgo informāciju, kura tika iesniegta Regulā Nr. 1907/2006 paredzētajā atļaujas procedūrā un saskaņā ar kuru līdz ar to šo dokumentu izsniegšana principā apdraudētu komerciālās intereses. Attiecībā uz jautājumu par Regulas Nr. 1049/2001 un Regulas Nr. 1907/2006 interpretāciju to tātad Vispārējā tiesā var pamatoti uzdot, pat ja tas netika ne izvirzīts, ne *a fortiori* izvērtēts administratīvās procedūras laikā. Līdz ar to tas ir jāizvērtē.

33 Izvērtējot šo jautājumu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 3. punktu tiesību normas attiecībā uz sabiedrības piekļuvi *ECHA* dokumentiem attiecas uz visiem šīs aģentūras rīcībā esošiem dokumentiem, proti, visiem dokumentiem, ko tā ir izdevusi, saņēmusi vai kas ir tās rīcībā un skar jebkuru darbības jomu Eiropas Savienībā. Lai gan šajā regulā ir paredzēts sniegt sabiedrībai cik vien iespējams plašas tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem, šīs tiesības ir pakļautas noteiktiem ierobežojumiem, kas pamatoti ar sabiedriskām vai privātām interesēm (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 85. punkts).

34 Ir arī jānorāda, ka Tiesa attiecīgajām iestādēm un struktūrvienībām ir atzinusi iespēju pamatoties uz vispārējiem pieņēmumiem, kas piemērojami noteiktām dokumentu kategorijām, uz līdzīgiem vispārīgiem apsvērumiem, kas var attiekties uz tāda paša rakstura dokumentu publiskošanas pieteikumiem (šajā ziņā skat. spriedumu, 2008. gada 1. jūlijs, *Suède* un *Turco*/Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50. punkts).

35 Tādējādi Tiesa un Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka pastāv vispārēji pieņēmumi par piekļuves atteikumu dokumentiem vairākos tādos gadījumos, kas it īpaši attiecas uz administratīvo lietu valsts atbalsta kontroles procedūrā, dokumentiem, ar kuriem ir notikusi apmaiņa uzņēmumu koncentrācijas kontroles procedūrā, dokumentiem LESD 101. panta piemērošanas procedūrā un dokumentiem, kas sagatavoti Komisijas veiktā ietekmes novērtējumu kontekstā saistībā ar atvērtu lēmumu pieņemšanas procesu vides jomā.

36 Pirmkārt, no judikatūras izriet, ka, lai uz vispārēju pieņēmumu varētu pamatoti atsaukties pret personu, kura prasa piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, ir nepieciešams, lai pieprasītie dokumenti būtu tās pašas kategorijas dokumenti vai tāda paša rakstura dokumenti (šajā ziņā skat. spriedumus, 2008. gada 1. jūlijs, Zviedrija un *Turco*/Padome, C-39/05 P un C-52/05 P, EU:C:2008:374, 50. punkts, kā arī 2013. gada 17. oktobris, Padome/*Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:671, 72. punkts).

37 Otrkārt, no šīs judikatūras izriet, ka vispārēju pieņēmumu piemērošanu prasa galvenokārt imperatīva nepieciešamība nodrošināt pareizu attiecīgo procedūru norisi un garantēt, ka to mērķu sasniegšana netiek apdraudēta. Tādējādi vispārējs pieņēmums var tikt atzīts, pamatojoties uz to, ka piekļuve ar noteiktiem procesiem saistītiem dokumentiem nav savienojama ar šo procesu pareizu norisi, un pamatojoties uz risku, ka tiem tiks nodarīts kaitējums, pieņemot, ka vispārēji pieņēmumi ļauj nodrošināt procesa norises integritāti, ierobežojot trešo personu iejaukšanos (šajā ziņā skat. ģenerāladvokāta M. Vatelē [*M. Wathelet*] secinājumus apvienotajās lietās *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:528, 66., 68., 74. un 76. punkts). Tādu īpašu noteikumu piemērošana, kuri paredzēti tiesību aktā, kas attiecas uz Savienības iestādē notiekošu procesu, kura vajadzībām pieprasītie dokumenti ir tikuši sagatavoti, ir viens no kritērijiem, kas var attaisnot vispārēja pieņēmuma atzīšanu (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 11. jūnijs, *McCullough*/*Cedefop*, T-496/13, nav publicēts, EU:T:2015:374, 91. punkts, un ģenerāladvokāta P. Krusa Viljalona [*P. Cruz Villalón*] secinājumus lietā Padome/*Access Info Europe*, C-280/11 P, EU:C:2013:325, 75. punkts).

38 Tādējādi Savienības tiesa apgalvo, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētos izņēmumus no tiesībām piekļūt dokumentiem nevar interpretēt, neņemot vērā attiecīgajās regulās paredzētos īpašos noteikumus, kas regulē piekļuvi šiem dokumentiem. Šajā ziņā Tiesa ir norādījusi, ka LESD 101. panta piemērošanas procedūrā dažas Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti [LESD 101. un 102.] pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), kā arī Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulas (EK) Nr. 773/2004 par lietas izskatīšanu saskaņā ar [LESD 101. un 102. pantu], ko vada Komisija (OV 2004, L 123, 18. lpp.), tiesību normas ierobežojošā veidā regulē dokumentu, kas ietverti lietas materiālos saistībā ar minēto procedūru, izmantošanu, jo tajās ir paredzēts, ka pusēm LESD 101. panta piemērošanas procedūrā nav neierobežotu tiesību piekļūt dokumentiem, kas ietverti Komisijas lietas materiālos, un ka trešajām personām, izņemot sūdzības iesniedzējus, nav šādas procedūras ietvaros tiesību piekļūt dokumentiem Komisijas lietas materiālos. Tiesa uzskatīja, ka, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, atļaut vispārinātu piekļuvi dokumentiem,

kas ietverti lietas materiālos saistībā ar EKL 101. panta piemērošanas procedūru, nozīmētu apdraudēt līdzsvaru, kuru Savienības likumdevējs Regulā Nr. 1/2003 un Regulā Nr. 773/2004 vēlējās nodrošināt starp attiecīgo uzņēmumu pienākumu paziņot Komisijai, iespējams, konfidenciālu komercinformāciju, lai tā varētu atklāt aizliegtās vienošanās pastāvēšanu un noteikt tās atbilstību šim pantam, no vienas puses, un paaugstinātas aizsardzības garantiju, kas, pamatojoties uz dienesta noslēpumu un komercnoslēpumu, tiek nodrošināta informācijai, kura šādi tiek nodota Komisijai, no otras puses. Tiesa no tā secināja, ka Komisija, lai piemērotu izņēmumus, kas paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā un trešajā ievilkumā, ir tiesīga, neveicot katra dokumenta, kas iekļauts lietas materiālos saistībā ar LESD 101. panta piemērošanas procedūru, konkrētu un individuālu pārbaudi, pieņemt, ka šo dokumentu publiskošana principā kaitē šādā procedūrā iesaistīto uzņēmumu komerciālajām interesēm (šajā ziņā skat. spriedumu, 2014. gada 27. februāris, Komisija/ *EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 86., 87., 90. un 93. punkts).

39 Tomēr atšķirībā no situācijām, attiecībā uz kurām Tiesa un Vispārējā tiesa ir atzinušas, ka tām ir piemērojami vispārēji pieņēmumi par atteikumu piekļūt dokumentiem, Regulā Nr. 1907/2006 ir skaidri reglamentēta saikne starp šo regulu un Regulu Nr. 1049/2001. Regulas Nr. 1907/2006 118. pantā ir paredzēts, ka Regula Nr. 1049/2001 ir piemērojama *ECHA* rīcībā esošiem dokumentiem. Tajā nav ierobežojošā veidā regulēta tādu dokumentu izmantošana, kas ietverti lietas materiālos saistībā ar atļaujas ķīmiskas vielas izmantošanai procedūru. Minētajā regulā faktiski nav paredzēts, ka piekļuve lietas materiāliem ir vienīgi "attiecīgajām pusēm" vai "sūdzības iesniedzējiem". Labākajā gadījumā tās 118. panta 2. punktā ir precīzi definēta noteikta informācija, kuras izpaušana var kaitēt attiecīgās personas komerciālajām interesēm. Turpretī minētās regulas 119. panta 1. punktā ir uzskaitīta cita informācija, kas sabiedrībai ir pieejama internetā.

40 Līdz ar to no Regulas Nr. 1907/2006 tiesību normām neizriet vispārējs pieņēmums. Tādējādi nevar pieļaut, ka Regulā Nr. 1907/2006 paredzētajā atļaujas procedūrā *ECHA* nosūtītie dokumenti kopumā tiktu uzskatīti par tādiem, uz kuriem acīmredzami attiecas izņēmums attiecībā uz pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzēju komerciālo interešu aizsardzību.

41 Lai arī šis izņēmums attiecīgajā gadījumā attiecas uz *ECHA* nosūtītajiem dokumentiem, tā tas obligāti nav visu dokumentu gadījumā vai attiecībā uz šo dokumentu kopumu. Vismaz *ECHA* par to ir jāpārliecinās, veicot katra dokumenta konkrētu un faktisku pārbaudi, kā arī tas ir pieprasīts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā.

42 Šādā kontekstā ir jākonstatē, ka *ECHA* ir veikusi konkrētu un faktisku katra dokumenta pārbaudi saskaņā ar attiecīgajām Regulas Nr. 1049/2001 un Regulas Nr. 1907/2006 tiesību normām.

43 No iepriekš minēta izriet, ka pamats, kas attiecas uz to, ka pastāv vispārējs pieņēmums par informācijas, kas iesniegta Regulā Nr. 1907/2006 paredzētajā atļaujas procedūrā, konfidencialitāti, ir jānoraida.

2. Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pārkāpumu

44 Ar pirmo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta, skatot to kopsakarā ar Regulas Nr. 1907/2006 118. pantu, pārkāpumu, prasītāja būtībā izvirza četrus iebildumus. Ar pirmo iebildumu prasītāja apgalvo, ka strīdīgā informācija esot konfidenciāla, jo tā attiecas uz tās zinātību un komerciālo informāciju. Ar otro iebildumu prasītāja atsaucas uz *TRIPS* līguma, kas ir saistošs Savienībai, 39. panta 2. punktu, lai apgalvotu, ka strīdīgās informācijas izpaušana trešajām personām apdraudētu tās komerciālo interešu un intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, proti, komercnoslēpuma aizsardzību. Trešais iebildums ir balstīts uz apstākli, ka nevar uzskatīt, ka "sevišķas sabiedrības intereses", kas pamato strīdīgās informācijas izpaušanu, minētās izpaušanas gadījumā būtu īpaši svarīgas vai arī aizsargātas. Turklāt *ECHA* neesot skaidri un konkrēti norādījusi, kādas ir sabiedrības intereses, kas pamato strīdīgās informācijas izpaušanu. Ceturtais iebildums attiecas uz LESD

296. panta pārkāpumu, jo prasītāja pārmet *ECHA*, ka tā neesot pamatojusi to, ka tā zināja, vai strīdīgā informācija bija vai nebija komercnoslēpums *TRIPS* līguma 39. panta 2. punkta izpratnē, un *a fortiori* neesot minējusi iespējamās sevišķās sabiedrības intereses, kas pamato tas lēmumu izpaust šo konfidenciālo informāciju.

Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz strīdīgās informācijas konfidencialitāti to komerciālā rakstura dēļ un tādēļ, ka tās attiecas uz prasītājas zinātību

45 Ar pirmo iebildumu prasītāja apgalvo, ka strīdīgā informācija esot konfidenciāla, jo tā attiecoties uz komerciālām interesēm Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē.

46 Šī iebilduma pamatojumam prasītāja, pirmkārt, apgalvo, ka šī informācija attiecoties uz tās zinātību un komercnoslēpumu, jo tā neesot viegli pieejama, ka tā tika izmantota komerciālā nolūkā un ka bija nepieciešami būtiski finanšu līdzekļi un pūles, lai to savāktu un sakārtotu tādējādi, lai varētu saņemt atļauju laist tirgū un turpmāk izmantot *DEHP*.

47 Otrkārt, tā apstrīd, ka datus attiecībā uz robežvērtībām, kas salīdzinātas ar kaitīgās iedarbības un koncentrācijas robežvērtībām, kuras, ja tās netiek sasniegtas, nerada nelabvēlīgu ietekmi uz cilvēka veselību (*DNEL*) vai vidi (*PNEC*) (turpmāk tekstā – "*DNEL* un *PNEC* robežvērtības"), uz kuriem tā atsaucas, var uzskatīt par atklāti pieejamiem Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē.

48 *ECHA* minētajiem argumentiem nepiekrīt.

49 Vispirms ir jāatgādina, ka atbilstoši LESD 15. panta 3. punktam jebkuram Savienības pilsonim, kā arī jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kam ir juridiskā adrese kādā dalībvalstī, ir tiesības piekļūt Savienības iestāžu dokumentiem, ievērojot principus un nosacījumus, ko nosaka saskaņā ar parasto likumdošanas kārtību. Regulas Nr. 1049/2001 mērķis, kā ir norādīts tās preambulas 4. apsvērumā un 1. pantā, ir piešķirt sabiedrībai visplašākās iespējamās tiesības piekļūt iestāžu dokumentiem (spriedumi, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 111. punkts; 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 53. punkts, un 2013. gada 14. novembris, *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 40. punkts).

50 Turklāt atļaujas izsniegšanas procedūra ir paredzēta Regulā Nr. 1907/2006, kurā ir noteikta Savienības procedūra ķīmisko vielu izmantošanas atļaušanai. Regulas Nr. 1907/2006 118. pantā ir paredzēts, ka Regula Nr. 1049/2001 ir piemērojama *ECHA* rīcībā esošiem dokumentiem. No tā principā izriet, ka ir jārespektē pēc iespējas plašāka sabiedrības piekļuve dokumentiem, runājot par *ECHA* rīcībā esošiem dokumentiem.

51 Pēc iespējas plašākas sabiedrības piekļuves dokumentiem princips tomēr ir pakļauts zināmiem ierobežojumiem, kas ir pamatoti ar sabiedrības vai privāto interešu apsvērumiem. Regulā Nr. 1049/2001, it īpaši tās preambulas 11. apsvērumā un 4. pantā, ir paredzēts izņēmumu regulējums, saskaņā ar kuru iestādes vai struktūras nedrīkst izsniegt dokumentus gadījumā, ja šī izsniegšana apdraudētu kādas no šīm interesēm (šajā ziņā skat. spriedumus, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 111. punkts; 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 53. punkts, un 2013. gada 14. novembris, *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 40. punkts).

52 Tā kā Regulas Nr. 1049/2001 4. punktā paredzētie izņēmumi ir atkāpe no principa par pēc iespējas plašāku sabiedrības piekļuvi dokumentiem, tie ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 21. jūlijs, Zviedrija/*MyTravel* un Komisija, C-506/08 P, EU:C:2011:496, 75. punkts). Šajā ziņā ir jāpierāda, ka attiecīgā piekļuve var konkrēti un faktiski apdraudēt ar

izņēmumu aizsargātās intereses un ka šādu interešu apdraudējuma risks ir saprātīgi paredzams, nevis gluži hipotētisks (spriedumi, 2005. gada 13. aprīlis, *Verein für Konsumenteninformation*/Komisija, T-2/03, EU:T:2005:125, 69. punkts, un 2012. gada 22. maijs, *Sviluppo Globale*/Komisija, T-6/10, nav publicēts, EU:T:2012:245, 64. punkts).

53 Ir arī jānorāda, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā, it īpaši tā 2. punktā, paredzētā izņēmumu sistēma ir balstīta uz konkrētajā situācijā esošo pretējo interešu, proti, pirmkārt, interešu, kurām nāktu par labu attiecīgo dokumentu izpaušana, un, otrkārt, interešu, kuras šī izpaušana apdraudētu, līdzsvarošanu. Lēmums, kas tiek pieņemts uz lūguma piekļūt dokumentiem pamata, ir atkarīgs no jautājuma par to, kādām interesēm šajā gadījumā ir jāprevalē (spriedumi, 2013. gada 14. novembris, *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 42. punkts, un 2015. gada 23. septembris, *ClientEarth* un *International Chemical Secretariat*/*ECHA*, T-245/11, EU:T:2015:675, 168. punkts).

54 Ir jānorāda, ka, lai pamatotu atteikumu piekļūt dokumentam, principā nepietiek ar to, ka šis dokuments attiecas uz kādu no Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā minētajām darbībām vai interesēm, jo attiecīgajai iestādei ir jāsniedz arī paskaidrojumi par to, kā piekļuve šim dokumentam var konkrēti un faktiski kaitēt interesēm, kas aizsargātas ar šajā pantā paredzēto izņēmumu (spriedumi, 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Éditions Odile Jacob*, C-404/10 P, EU:C:2012:393, 116. punkts; 2012. gada 28. jūnijs, Komisija/*Agrofert Holding*, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 57. punkts, un 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64. punkts).

55 Attiecībā uz komerciālo interešu jēdzienu no judikatūras izriet, ka visa informācija, kas attiecas uz sabiedrību un tās komercattiecībām, nevar tikt uzskatīta par tādu, uz kuru attiecas aizsardzība, kāda ir jāgarantē komerciālajām interesēm saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, jo pretējā gadījumā netiktu ievērots vispārējais princips, saskaņā ar kuru sabiedrībai ir jāsaņem visplašākā iespējamā piekļuve iestāžu rīcībā esošajiem dokumentiem (spriedumi, 2011. gada 15. decembris, *CDC Hydrogene Peroxide*/Komisija, T-437/08, EU:T:2011:752, 44. punkts, un 2014. gada 9. septembris, *MasterCard* u.c./Komisija, T-516/11, nav publicēts, EU:T:2014:759, 81. punkts).

56 Tādējādi, lai piemērotu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, ir jāpierāda, ka strīdīgajos dokumentos ir elementi, kas to izpaušanas dēļ varētu apdraudēt juridiskas personas komerciālās intereses. Tā tas ir arī tostarp tad, ja pieprasītajos dokumentos ir konfidenciāla komerciāla informācija, kas it īpaši attiecas uz attiecīgo uzņēmumu tirdzniecības stratēģiju vai tirdzniecības attiecībām, vai ja tajos ir ietverti paša uzņēmuma dati, kas izceļ tā kompetenci (spriedums, 2014. gada 9. septembris, *MasterCard* u.c./Komisija, T-516/11, nav publicēts, EU:T:2014:759, 82.–84. punkts).

57 Prasītājas argumenti ir jāanalizē, ņemot vērā šos faktorus.

Par jautājumu attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma pārkāpumu

58 Ir jāizvērtē, vai, kā apgalvo prasītāja, *ECHA*, pieņemot apstrīdētos lēmumus, ar kuriem ir atļauts izpaust strīdīgo informāciju, ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu.

59 Pirmkārt, attiecībā uz ķīmiskās drošības pārskatu vispirms ir jānorāda, ka tajā ir ietverta šāda strīdīgā informācija:

— zinātnisko pētījumu nosaukums un Savienības ziņojums – proti, 2008. gada risku novērtējuma ziņojums –, kā arī minēto pētījumu un šī ziņojuma saturs (ķīmiskās drošības pārskata 5.5.2.2., 5.5.3., 5.6.2., 5.6.3., 5.7.3., 5.8.2., 5.8.3., 5.9.1.2., 5.9.2.2., 5.9.3., 5.10.1.1., 5.10.3. un 9.0.1. punkts);

— dažu zinātnisko pētījumu nosaukums un datums (ķīmiskās drošības pārskata 5.1.1.2. un 5.10.1.2. punkts un tabulas Nr. 43, 45, 52–54, 59, 70 un 73);

— pētījuma attiecībā uz robežvērtībām "*no observed adverse effect level*" nosaukums, proti, maksimālā koncentrācija bez novērotām negatīvām sekām (turpmāk tekstā – "*NOAEL* koncentrācijas robežvērtības") (ķīmiskās drošības pārskata 5.11.2. punkts);

— noteikti dati par *DEHP* koncentrācijas gadījumiem un risku raksturojumu (ķīmiskās drošības pārskata 9.1.1., 9.2.1., 9.3.1., 10.1.1., 10.1.2., 10.2.1., 10.2.2., 10.3.1., 10.4.2. punkts un tabulas Nr. 141, 143–154 un 177–179).

60 Pirmkārt, attiecībā uz strīdīgo informāciju par zinātniskajiem pētījumiem un to saturu vispirms ir jānorāda, ka tā attiecas uz datiem, kas ir tikuši publicēti un līdz ar to ir pieejami sabiedrībai. Tas pats attiecas uz strīdīgo informāciju, kas ietverta 2008. gada risku novērtējuma ziņojumā. Faktiski tas ir Savienības dokuments, kas ir ticis publicēts. Šī strīdīgā informācija tātad atspoguļo fragmentu no iepriekš minētajiem pētījumiem un ziņojumiem apkopojumu, kā arī apraksta to saturu. Nešķiet, ka ar šo aprakstošo datu, kas ir pieejami sabiedrībai, apkopojuma izpaušanu vien pietiek, lai tiktu apdraudētas prasītājas komerciālās intereses. Turklāt prasītāja šajā gadījumā nav pierādījusi, kā minētais zinātnisko datu apkopojums var būt konfidenciāla komerciāla informācija un ka tās izpaušanas dēļ tiktu apdraudētas tās komerciālās intereses. Tikai tad, ja vērtējumam, ko prasītāja veikusi šī saskaņošanas darba gaitā, būtu kāda pievienotā vērtība – proti, ja tas, piemēram, ietvertu jaunus zinātniskus secinājumus vai apsvērumus, kuri attiecas uz tādu izgudrojumu stratēģiju, kas uzņēmumam var radīt priekšrocības salīdzinājumā ar tā konkurentiem (šajā ziņā skat. rīkojumus, 2014. gada 13. februāris, *Luxembourg Pamol (Cyprus)* un *Luxembourg Industries*/Komisija, T-578/13 R, nav publicēs, EU:T:2014:103, 60. punkts, un 2014. gada 25. jūlijs, *Deza*/*ECHA*, T-189/14 R, nav publicēts, EU:T:2014:686, 54. punkts), – tas attiektos uz komerciālajām interesēm, kuru aizsardzība ir nodrošināta Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā.

61 Visbeidzot ir jānorāda, ka *ECHA* lēmumā, kas ietverts vēstulē ar atsauces Nr. AFA-C-0000004274-77-09/F, apgalvoja, ka šāda informācija var tikt izpausta "bez pamatota detalizēta vērtējuma" ["*without the detailed underlying assessment*"]. Konkrētāk, *ECHA* aizklāja tieši vērtējumu, ko prasītāja veikusi šo pētījumu gaismā (it īpaši skat. *ECHA* aizklāto informāciju 5.7.3., 5.8.3., 5.9.1.2., 5.9.2.2., 5.9.3., 5.10.1.1. un 5.10.1.2. punktā). Tā nošķīra informāciju, kas atspoguļo publicēto pētījumu saturu un kam tādējādi ir tīri aprakstošs raksturs – un kura var tikt izpausta – no informācijas, kas ietver kritisku prasītājas veikto minēto pētījumu novērtējumu un kas tātad nebija pieejams sabiedrībai, – un kas *a priori* atspoguļo komerciālās intereses, ko aizklājusi *ECHA*. Šajā gadījumā "objektīvo" informāciju nevar *a priori* uzskatīt par paša uzņēmuma, kas izceļ savu kompetenci, datiem iepriekš 56. punktā minētās judikatūras izpratnē.

62 Turklāt prasītāja nav pierādījusi, kā neskaidrie un vispārīgie skaidrojumi, lai pierādītu, ka strīdīgā informācija, kurā iekļauti sabiedrībai pieejami pētījumu fragmenti, varētu radīt apgalvotās sekas apdraudējuma tās zinātībai un komercnoslēpuma ziņā. Precīzi un konkrēti skaidrojumi ir nepieciešami vēl jo vairāk tādēļ, kā atgādināts iepriekš 52. punktā, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie izņēmumi ir jāinterpretē un jāpiemēro šauri, jo tie ir atkāpe no principa pēc iespējas plašākai sabiedrības piekļuvei dokumentiem.

63 Šādā kontekstā nevar arī piekrist prasītājas argumentam, saskaņā ar kuru šie dati ļautu konkurentiem uzzināt, kā prasītāja virza savu nākotnes komerciālo stratēģiju attiecībā uz šīs vielas turpmāko izmantošanu un lemj par produktu, kas satur *DEHP*, vai iespējamo alternatīvu ražošanu nākotnē. Faktiski ar objektīvu datu apkopojumu nepietiek, lai atklātu komerciālās stratēģijas saturu vai prasītājas nākotnes izvēli saistībā ar *DEHP* ražošanu.

64 Turklāt ir jānoraida arī prasītājas arguments, saskaņā ar kuru daļa strīdīgās informācijas ir balstīta uz konfidenciāliem datiem, kurus ir izpaudusi prasītāja vai trešās personas, it īpaši tās piegādātāji un pircēji. Pirmkārt, prasītāja nav identificējusi nekādus datus, tostarp strīdīgos dokumentus, kas būtu šādas izpaušanas rezultāts. Otrkārt, tā nav iesniegusi nevienu dokumentu, lai apliecinātu tādu līgumu esamību, kuri noslēgti ar trešajām personām un ar kuriem tā būtu apņēmusies neizpaust šos dokumentus.

65 Visbeidzot attiecībā uz argumentu, saskaņā ar kuru sabiedrībai pieejamu pētījumu apkopojums no prasītājas puses esot prasījis intelektuālu pētniecības un lasīšanas darbu, kam esot komerciāla vērtība un kas tādēļ ietilpst komerciālās interesēs, to nevar atbalstīt. Informācijas konfidenciālo vai nekonfidenciālo raksturu nenosaka darbs, kas saistīts ar sabiedrībai pieejamos pētījumos ietverto datu apkopošanu. Prasītājai drīzāk ir jāpierāda, ka dokumentā, kurā ir atspoguļots sabiedrībai pieejamās informācijas apkopojuma rezultāts, ir ietverts vērtējums, kam ir pievienotā vērtība šī sprieduma 60. punkta izpratnē, un ka līdz ar to šī informācija ietilpst komerciālās interesēs Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē.

66 Tas tomēr nenozīmē, pretēji tam, ko būtībā apgalvo prasītāja, ka izpaušana konkurentam sniedz tiesības savā pieteikumā atļaujai lietot ķīmisko vielu tikai atsaukties uz prasītājas lietas materiāliem, kuros ir ietverts pētījumu apkopojums, un līdz ar to gūt konkurences priekšrocību. Faktiski Regulas Nr. 1907/2006 63. panta 1. punktā ir norādīts, ka, "ja par vielas lietošanas veidu ir iesniegts pieteikums, nākamais pieteikuma iesniedzējs var atsaukties uz atbilstīgajām daļām no iepriekšējā licences pieteikuma [..], ja nākamajam pieteikuma iesniedzējam ir iepriekšēja pieteikuma iesniedzēja atļauja atsaukties uz attiecīgām pieteikuma daļām". Šajā tiesību normā līdz ar to dokumenta īpašnieks ir aizsargāts pret minētā dokumenta izmantošanu gadījumā, ja tajā ietvertā informācija tiktu izpausta pieteikuma tam piekļūt rezultātā. Tā neļauj strīdīgo informāciju izmantot, lai negodīgi konkurētu ar dokumenta īpašnieku un lai tādējādi saviem konkurentiem radītu nelikumīgu konkurences priekšrocību.

67 Pat ja jāpieņem, ka sabiedrībai pieejamās informācijas sistematizēšanai, ko veica prasītāja, varētu būt komerciāla vērtība, vēl būtu arī jāpierāda, ka minētās informācijas sistematizēšana tika veikta kopā ar vērtējumu, kas pamatots uz jauniem zinātniskiem secinājumiem vai apsvērumiem attiecībā uz izgudrojumu stratēģiju, kas uzņēmumam varētu radīt komerciālas priekšrocības attiecībā pret tā konkurentiem un kas šī iemesla dēļ acīmredzot ir konfidenciāla, ko prasītāja nav izdarījusi. Šādā kontekstā pirmām kārtam ir jāatgādina, ka ķīmiskās drošības pārskatam ir jāatbilst Regulas Nr. 1907/2006 I pielikuma 7. punktā paredzētajam formātam, kurā ir standartizēts informācijas sistematizēšanas veids. Otrām kārtām ir jāņem vērā apstāklis, ka sabiedrībai pieejamās informācijas meklēšanu atvieglo tādi informātikas rīki kā meklētājprogrammas. Šie divi konstatējumi zināmā mērā relativizē sabiedrībai pieejamās informācijas apkopojuma komerciālo vērtību.

68 Otrkārt, attiecībā uz 5.1.1.2. un 5.10.1.2. punktu un tabulām Nr. 43, 45, 52–54, 59, 70 un 73 ir jāatgādina, ka tajās ir minēti vairāku pētījumu, kurus prasītāja uzskata par konfidenciāliem un *ECHA* vēlas izpaust, nosaukums un datums. Prasītāja tomēr nav paskaidrojusi, kā to izpaušana varētu kaitēt tās komerciālajām interesēm un radīt priekšrocības tās konkurentiem. Tā nav precizējusi, kādēļ šo pētījumu izpaušana būtu problemātiska, jo tai pat nav neviena iebilduma pret to, ka gandrīz visi pārējie šajās pašās tabulās minētie pētījumi tiktu izpausti.

69 Treškārt, attiecībā uz strīdīgo informāciju ķīmiskās drošības pārskata 5.11.2. punktā *ECHA* apstrīdētajos lēmumos norādīja, ka *NOAEL* koncentrācijas robežvērtības, kas ietvertas aplēsēs, metodēs un piezīmēs, nevarēja radīt kaitējumu tās komerciālajām interesēm. *ECHA* norādīja, ka šāda veida informācija bija būtiska, lai sabiedrībai būtu norāde par riskiem, kas saistīti ar *DEHP* lietošanu, un ka tātad bija liela sabiedrības ieinteresētība, lai šī informācija tiktu izpausta. Ir jākonstatē, ka prasītāja nav ne apšaubījusi šo apsvērumu, ne arī *a fortiori* norādījusi, kādēļ atsauce uz iepriekš minēto informāciju, kas ietverta ķīmiskās drošības pārskatā, varētu apdraudēt tās komerciālās intereses.

70 Ceturtkārt, attiecībā uz informāciju par *DEHP* koncentrācijas gadījumiem un iepriekš 59. punkta pēdējā ievilkumā minēto risku raksturojumu ir jākonstatē, ka prasītāja nav izvirzījusi nevienu argumentu, lai pierādītu šīs informācijas konfidencialitāti.

71 Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka *ECHA* ir izsvītrojusi lielu daļu informācijas attiecībā uz koncentrācijas gadījumiem un ka ir minēta vienīgi ievadinformācija attiecībā uz šiem gadījumiem. Prasītājai bija jānorāda, kādēļ šādai informācijai bija konfidenciāls raksturs.

72 Attiecībā uz informāciju par risku raksturojumu no lietas materiāliem izriet, ka šī informācija attiecās uz datiem par *DNEL* robežvērtībām un datiem par risku raksturojuma proporciju (*RCR*). Kā arī apstrīdētajos lēmumos norādījusi *ECHA*, dati attiecībā uz *DNEL* robežvērtībām ir jāpublicē atbilstoši Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punktam un dati attiecībā uz *RCR* – kas ir *DNEL* un *PNEC* robežvērtību un koncentrācijas apkopojums – nevar kaitēt prasītājas komerciālajām interesēm un ir būtiski, lai sabiedrība varētu iepazīties ar risku, kas saistīts ar *DEHP* izmantošanu.

73 Otrkārt, attiecībā uz iespējamo alternatīvu analīzi vispirms ir jākonstatē turpmākais:

— tabulās Nr. 4.6, 4.7, 4.12, 4.13, 4.18, 4.19, 4.23, 4.24, 4.27, 4.28, 4.33, 4.34, 4.37, 4.38, 4.41, 4.42, 4.46, 4.47, 4.51, 4.52, 4.56 un 4.57 ietvertā strīdīgā informācija ir šifrēti dati, kas attiecas uz *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām *DEHP* un citās ķīmiskajās vielās salīdzinājumu;

— dokumenta "*DEHP* iespējamās alternatīvās sastopamā apdraudējuma un risku novērtējums" (*Hazard and Risk Evaluation for DEHP Alternatives*) tabulās Nr. 25 un 26 ir ietverta attiecīgi cilvēku veselības apdraudējuma un vides apdraudējuma salīdzinošā analīze. Tabulās ietvertā strīdīgā informācija attiecas uz alternatīvo vielu nosaukumu, *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām katrā no tām, kā arī īsām piezīmēm attiecībā uz dažām no šīm vielām;

— strīdīgā informācija, kas ietverta iepriekš minētā dokumenta tabulā Nr. 27, attiecas uz trim šifrētiem datiem, kas atspoguļo *DEHP* un kādas citas vielas migrācijas līmeni siekalās, un strīdīgā informācija, kas ietverta tabulā Nr. 28, ir šifrēti dati, kuri atspoguļo *DEHP* migrācijas līmeni sviedros;

— minētā dokumenta 5.5. punktā ietvertā informācija attiecībā uz vispārīgiem secinājumiem ir apsvērumi par *PNEC* robežvērtībām, kas attiecas uz citu vielu.

74 Turklāt ir jānorāda, ka apsvērumos, kas izteikti apspriešanās ar trešajām personām procedūras laikā, prasītāja attiecībā uz iepriekš 73. punkta pirmajā ievilkumā minētajām tabulām apgalvo, ka tajās esot ietverta analoga informācija ķīmiskās drošības pārskatā minētajai, proti, *DNEL* un *PNEC* robežvērtības, un ka šī informācija attiecoties uz pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzēja intelektuālo īpašumu. Prasītāja norāda, ka šādas informācijas izpaušana tai radītu komerciālu kaitējumu, jo attiecībā uz to varētu tikt saņemta finansiāla kompensācija. Tā norādīja, ka par piekļuvi iespējamo alternatīvu analīzei bija jāsaņem finansiāla kompensācija un tātad par to bija jāveic pārrunas, lai nodrošinātu izmaksu sadali.

75 Ir jāatgādina, ka *ECHA* apstrīdētajos lēmumos uzskatīja, ka *DNEL* un *PNEC* robežvērtības – rezultāti, kas izriet no pētījumiem un iespējamo alternatīvu analīzē izdarītās klasifikācijas secinājumiem, nav uzskatāmi par konfidenciāliem, jo šos rezultātus un secinājumus, detalizēti neizvērtējot, nevarēja uzskatīt par tādiem, kas būtiski apdraud prasītājas vai agrāko prasītāju, vai trešās personas komerciālās intereses. *ECHA* arī norādīja, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunktu tai ir jāpublicē šāda veida informācija.

76 Ir jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, kā datu, kas iekļauti iespējamo alternatīvu analīzē un kas tika īpaši norādīti lūgumā neizpaust informāciju, izpaušana varētu apdraudēt tās komerciālās intereses. Faktiski tie ir objektīvi šifrēti dati, kas noteikti, salīdzinot *DNEL* un *PNEC* robežvērtības, kuras sastopamas *DEHP* un citās ķīmiskās vielās, un kas galvenokārt ņemti no publicētiem pētījumiem. Nevar

uzskatīt, ka šie šifrētie dati, kas ietverti publicētos pētījumos, ietilptu prasītājas komerciālās interesēs. Tāpat kā tika norādīts iepriekš 61. punktā, *ECHA* neesot iekļāvusi prasītājas "subjektīvās" piezīmes par šiem datiem, kas turklāt izrietēja no apstrīdētajiem lēmumiem, kuros ir precizēts, ka rezultāti un secinājumi, "tos detalizēti neizvērtējot", nevar tikt uzskatīti par tādiem, kas būtiski apdraud prasītājas vai agrāko prasītāju komerciālās intereses.

77 Šādā kontekstā, tāpat kā tika norādīts iepriekš 63. punktā, objektīvs datu apkopojums nevar atklāt prasītājas komerciālo stratēģiju, ne arī tās nākotnes izvēles attiecībā uz *DEHP* ražošanu, un līdz ar to nevar uzskatīt, ka tas attiektos uz paša uzņēmuma datiem, kas izceļ tā kompetenci iepriekš 56. punktā minētās judikatūras izpratnē.

78 Šādus pašus apsvērumus var attiecināt uz strīdīgo informāciju, kas ietverta dokumenta "*DEHP* iespējamās alternatīvās sastopamā apdraudējuma un risku novērtējums" tabulās Nr. 25 un 28. Turklāt prasītāja nav sniegusi nekādus paskaidrojums, lai pamatotu iemeslu, kādēļ četri no vienpadsmit šifrētajiem datiem, kuri iekļauti tabulās Nr. 27 un 28, nevar tikt izpausti.

79 Attiecībā uz tabulu Nr. 25 ir jāprecizē, ka *ECHA* izpaužamās informācijas skaitā ir iekļāvusi sleju "Piezīmes". Ir jākonstatē, ka šīs piezīmes ir aprakstošas. Attiecībā uz informāciju slejā "Piezīmes", kas iekļauta tabulā Nr. 26, prasītāja nav izvirzījusi nevienu elementu, kas ļautu uzskatīt, ka tā būtu informācija, kam ir pievienotā vērtība iepriekš 60. punktā minētās judikatūras izpratnē.

80 Attiecībā uz strīdīgo informāciju iespējamo alternatīvu analīzes 5.5. sadaļā prasītāja arī nav iesniegusi ne mazāko pamatojumu, kas ļautu uzskatīt, ka tās izpaušana apdraudētu prasītājas komerciālās intereses. Šīs informācijas konfidenciālais raksturs ir vēl jo vairāk grūti uztverams, jo tajā ir norādītas citas vielas, kas uz vidi atstātu līdzīgas sekas kā *DEHP* vai vēl satraucošākas kā *DEHP*. Nešķiet, ka ar šādu informāciju pietiek, lai atklātu prasītājas komerciālās stratēģijas saturu un pētniecības un analīzes ķīmisko vielu jomā virzienu, vai ka tā attiektos uz prasītājās zinātību vai izceltu tās kompetenci iepriekš 56. punktā minētas judikatūras izpratnē.

81 Treškārt, prasītāja norāda, ka tā vairākkārt ir iesniegusi informāciju, kas, lūdzot atļauju, neesot obligāti jāiesniedz. Konkrēti, tā apgalvo, ka, ņemot vērā to, ka Regulā Nr. 1907/2006 *DEHP* ir kvalificēta nevis kā viela, kas ietekmē vidi, bet gan kā viela, kam, iespējams, ir toksiska iedarbība uz cilvēku, tai nebija pienākuma iesniegt datus par *PNEC* robežvērtībām. Atzīstot, ka *PNEC* robežvērtības šajā gadījumā nebija jānorāda, *ECHA* apgalvo, ka tam nebija nekādas nozīmes attiecībā uz pienākumu izpaust tās rīcībā esošos datus.

82 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 3. punktu un Regulas Nr. 1907/2006 118. panta 1. punktu Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanas joma attiecas uz visiem iestāžu vai aģentūru rīcībā esošiem dokumentiem, proti, dokumentiem, ko tās izdevušas, saņēmušas vai kas ir to rīcībā ikvienā Savienības darbības jomā.

83 Līdz ar to informācija, kas Savienības iestādei vai aģentūrai iesniegta tādā administratīvā procedūrā kā atļaujas lietot ķīmisko vielu vai zāļu laišanas tirgū procedūrā, principā var tikt izpausta, pat ja tā obligāti attiecīgajā procedūrā nebija jāiesniedz un ja tās turētājs to iesniedza brīvprātīgi. Vienīgie šādas izpaušanas izņēmumi ir paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā. Neviens no tiem neattiecas uz informāciju, kas ietverta dokumentos, ko prasītāja brīvprātīgi iesniedza *ECHA*.

84 No tā izriet, ka *ECHA* pamatoti izturējās vienādi pret strīdīgo informāciju, kura nebija obligāta un kuru prasītāja bija iesniegusi brīvprātīgi, un informāciju, kuru saskaņā ar Regulu Nr. 1907/2006 bija pienākums izpaust, lai saņemtu atļauju, un ka līdz ar to *ECHA* uzskatīja, ka tai ir pienākums to izpaust.

85 Turklāt, tā kā Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanas joma ir skaidri noteikta, fiziska vai juridiska persona, kas iesniedz informāciju, nevar pamatoti atsaukties uz tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, jo brīvprātīgi iesniegts dokuments nevar tikt izsniegts, piemērojot Regulu Nr. 1049/2001. Līdz ar to prasītājas argumentācija šajā jautājumā arī ir jānoraida.

86 Turklāt prasītāja tiesas sēdē norādīja, ka tā šo informāciju bija iesniegusi ar mērķi iesniegt pilnīgu iespējamo alternatīvu, kam nebūtu ietekmes ne uz cilvēku, ne vidi, dokumentu. Tādēļ, pat ja šī informācija nebija obligāta, tā tika iesniegta ar mērķi pamatot pieteikuma atļaujas saņemšanai dokumentus un tādējādi palielināt iespēju saņemt atļauju no Komisijas un *ECHA*.

87 Visbeidzot, prasītāja nav precizējusi, kā objektīvās *PNEC* robežvērtības, kas norādītas iespējamo alternatīvu analīzē, varēja apdraudēt tās komerciālās intereses. Turklāt, tā kā *DEHP* netika uzskatīta par videi bīstamu vielu, prasītajai *a priori* neesot bijis nekādas komerciālas intereses slēpt šo informāciju, kas apliecinātu *DEHP* ietekmes uz vidi neesamību un kas tātad tai ir labvēlīga.

88 No tā izriet, ka *ECHA* nav pārkāpusi Regulas Nr. 1907/2006 4. panta 2. punktu.

Par pienākumu izpaust informāciju, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktu, vai par tās jau publisko raksturu

89 Ir jāizvērtē *ECHA* izvirzītie argumenti, saskaņā ar kuriem Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētie izņēmumi nevar tikt piemēroti informācijai, kas uzskatāma par publisku saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktu, no vienas puses, ne arī tādai, kas jau ir pieejama sabiedrībai, no otras puses.

– Par iebilduma, kas attiecas uz kļūdainu Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunkta piemērošanu, pieņemamību

90 Ir jānorāda, ka, atbildot uz pirmo pamatu, *ECHA* apgalvo, ka noteikta informācija attiecībā uz *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām bija publiska saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktu. Prasītāja replikā apgalvo, ka *ECHA* esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, piemērojot šo tiesību normu datiem, kas atbilst *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām, kuras ir atļaujas procedūras priekšmets. *ECHA* apgalvo, ka šis esot jauns un novēlots iebildums un līdz ar to nepieņemams. Tā norāda, ka apstrīdētajos lēmumos esot skaidri norādīts, ka, runājot par *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām un pētījumu rezultātiem, šāda informācija bija jāizpauž saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktu un ka līdz ar to šajā tiesību normā paredzētie juridiskie pieņēmumi esot piemērojami minētajai informācijai.

91 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta 2. punkta pirmo daļu tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesiskiem vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā. Pamats, kas tikai papildina iepriekš tieši vai netieši izvirzītu pamatu un kas ir cieši saistīts ar to, ir jāatzīst par pieņemamu (spriedumi, 2003. gada 10. aprīlis, *Travelex Global and Financial Services un Interpayment Services*/Komisija, T-195/00, EU:T:2003:111, 33. un 34. punkts, un 2007. gada 24. maijs, *Duales System Deutschland*/Komisija, T-151/01, EU:T:2007:154, 71. punkts). Turklāt 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta 2. punktā noteiktais aizliegums attiecas vienīgi uz jauniem pamatiem un tam nav pretrunā tas, ka prasītāji izvirza jaunus argumentus jau prasības pieteikumā esošo pamatu atbalstam (šajā ziņā skat. spriedumu, 2001. gada 5. aprīlis, *Wirtschaftsvereinigung Stahl* u.c./Komisija, T-16/98, EU:T:2001:117, 49. punkts).

92 Šajā gadījumā no vēstuļu, kuros ietverti apstrīdētie lēmumi, 6. punkta izriet, ka, pēc *ECHA* domām, informācija (robežvērtības, pētījumi, klasifikācijas rezultāti un secinājumi) attiecībā uz *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām nevarēja tikt uzskatīta par tādu, kas apdraud prasītājas komerciālās intereses, un ka līdz

ar to Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētais izņēmums šāda veida informācijai nebija piemērojams. Apstrīdētajos lēmumos ir precizēts, ka šādu secinājumu apstiprina arī apstāklis, ka šāda informācija bija publicējama saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktu.

93 Tādējādi no apstrīdētajiem lēmumiem skaidri izriet, ka apsvērumi, saskaņā ar kuriem Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punktā bija paredzēta informācijas attiecībā uz *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām publicēšana, apstiprināja galveno apsvērumu, saskaņā ar kuru šī informācija nevarēja būtiski apdraudēt prasītājas komerciālās intereses. Tādējādi šķiet, ka, apgalvojot, ka uz šādu informāciju attiecās Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētais izņēmums, prasītāja netieši, bet noteikti apstrīdēja apsvērumus, saskaņā ar kuriem šāda informācija bija publicējama, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktu.

94 Prasītāja replikā ir vienīgi atbildējusi uz *ECHA* argumentāciju, kurā ir norādīts pienākums publicēt informāciju attiecībā uz *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punktu, apstiprinot galveno apsvērumu attiecībā uz komerciālo interešu neesamību.

95 No tā izriet, ka iebildums attiecībā uz Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunkta kļūdainu piemērošanu ir jāatzīst par pieņemamu.

– Par pienākumu publicēt noteiktu informāciju, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktu, un par citas informācijas jau publisko raksturu

96 Pirmkārt, ir jāizvērtē, vai, kā apgalvo prasītāja, Regulas Nr. 1907/2006 118. pants un 119. panta 1. punkta f) apakšpunkts attiecas vienīgi uz datiem par *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām, kas ir minētās regulas II sadaļā paredzētās reģistrācijas priekšmets, nevis datiem, kas attiecas uz konkrētu *DNEL* un *PNEC* robežvērtību piemērošanu Regulas Nr. 1907/2006 VII sadaļā paredzētās atļaujas procedūras ietvaros.

97 Kā tika norādīts iepriekš 50. punktā, Regulas Nr. 1907/2006 118. pantā ir paredzēts, ka Regula Nr. 1049/2001 ir piemērojama *ECHA* rīcībā esošiem dokumentiem. No tā izriet, ka princips par iespējami plašāku sabiedrības piekļuvi dokumentiem būtībā ir piemērojams dokumentiem, kas veido pieteikuma atļaujai lietot ķīmisko vielu dokumentāciju. Līdz ar to nav nozīmes tam, vai pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzējs to iesniedzis procedūras laikā vai tā jau bija iesniegta citas tādas procedūras laikā – kā šīs pašas regulas Nr. 1907/2006 paredzētās reģistrācijas procedūras laikā. Līdz ar to neviens elements neļauj uzskatīt, ka abos gadījumos nav piemērojams Regulas Nr. 1907/2006 118. panta 2. punktā un Regulas Nr. 1049/2001 2. pantā paredzētais piekļuves dokumentiem princips.

98 Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktā ir paredzēts:

"Šādu [*ECHA*] rīcībā esošu informāciju par vielām, to preparātiem vai izstrādājumiem saskaņā ar 77. panta 2. punkta e) apakšpunktu internetā dara pieejamu atklātība bez maksas e): [..] f) jebkurš saskaņā ar I pielikumu noteikts atsavināts beziedarbības līmenis (*DNEL*) vai paredzētā beziedarbības koncentrācija (*PNEC*)."

99 Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punktā ir paredzēta īpaša atkāpe no 118. panta 1. punktā un Regulas Nr. 1049/2001 2. pantā, skatot tos kopsakarā, paredzētās kārtības par piekļuvi dokumentiem. Obligātā izteiksmē Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punktā ir norādīts, ka dažāda veida informācija tiek darīta pieejama sabiedrībai. Šīs tiesību normas mērķis ir izpaust minimālo nepieciešamo informāciju, lai būtu iespējams pienācīgi uzraudzīt vielas izmantošanu, proti, būtisko informāciju par vielas bīstamību, lietošanas norādījumus, drošības datu lapas elementus, kas nav konfidenciāli, un nepieciešamos datus, lai identificētu vielu (skat. Komisijas 2003. gada 23. oktobra

dokumentu COM(2003) 644, galīgā redakcija). Tās informācijas skaitā, kas darāma pieejama sabiedrībai, Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktā ir minētas *DNEL* un *PNEC* robežvērtības.

100 Ir jānorāda, ka *DNEL* robežvērtības atbilst vielu iedarbības līmenim – kas parasti tiek aprēķināts, balstoties uz pieejamajiem devas deskriptoriem, kas iegūti no pētījumiem ar dzīvniekiem, – zem kura nekāda negatīva ietekme uz cilvēkiem nav sagaidāma. Attiecībā uz *PNEC* robežvērtību tā atbilst vielas koncentrācijas līmenim, zem kura nevajadzētu būt kaitīgai ietekmei uz attiecīgo vides segmentu. Tādējādi jebkurš pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzējs, kurš var pierādīt, ka īpaši lielas bažas izraisošo vielu ietekme uz cilvēka veselību vai vidi ir zemāka par noteiktajām *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām, ar to pašu pierāda, ka nekāda negatīva ietekme uz cilvēku, izmantojot šo vielu, nav sagaidāma, ka nevajadzētu būt kaitīgai ietekmei uz attiecīgo vides segmentu un ka risks, ko šī viela rada cilvēka veselībai vai videi, tiek pienācīgi kontrolēts saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 60. panta 2. punktu.

101 Vispirms Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktā nav tieši paredzēts, ka pienākums publicēt informāciju internetā attiektos vienīgi uz *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām, kas iesniegtas reģistrācijas procedūrā, un ka tas tātad neattiecas uz robežvērtībām, uz kurām pieteikuma iesniedzējs atsaucas atļaujas procedūrā.

102 Turklāt Regulas Nr. 1907/2006 64. panta, kas attiecas uz lēmumu pieņemšanas procedūru atļauju izsniegšanai, 2. un 6. punktā ir tieši paredzēts, ka informācijas publicēšana *ECHA* interneta vietnē notiek, ņemot vērā šīs pašas regulas 118. un 119. pantu.

103 Turklāt Regulas Nr. 1907/2006 I pielikumā, uz kuru ir atsauce 119. panta 1. punkta f) apakšpunktā, ir norādīts, ka ražotājs ķīmiskās drošības pārskatā pievēršas vielas ražošanai un visiem apzinātiem lietošanas veidiem. Tajā ir arī paredzēts, ka pārskatā izskata visas vielas dzīves cikla stadijas, ņemot vērā ražošanu un apzinātus lietošanas veidus (skat. minētā pielikuma 0.3. punktu). Lai noteiktu *DNEL* robežvērtību, tajā ir norādīts, ka atkarībā no iedarbības scenārija vai scenārijiem var pietikt vienīgi ar *DNEL* robežvērtību vai arī var būt jāapzina dažādi *DNEL* katrai individuālai konkrētai cilvēku grupai (piemēram, darba ņēmēji, patērētāji un mazāk aizsargātas cilvēku grupas) un atšķirīgie iedarbības ceļi. Regulas Nr. 1907/2006 I pielikumā tādējādi ir paredzēts, ka, ja ir iespējami vairāk par vienu iedarbības ceļu, tad *DNEL* robežvērtību konstatē katram iedarbības ceļam, kā arī iedarbībai visiem ceļiem kopā (skat. minētā pielikuma 1.4.1. punktu). Regulas N. 1907/2006 I pielikumā ir arī norādīts, ka *PNEC* robežvērtība tiek noteikta katram vides segmentam (skat. minētā pielikuma 3.3.1. punktu).

104 Regulas Nr. 1907/2006 I pielikumā ir arī iekļauta sadaļa, kura veltīta risku raksturojumam, kas galvenokārt sastāv no iedarbības uz attiecīgo iedzīvotāju grupu salīdzinājuma ar attiecīgajām *DNEL* robežvērtībām un katrā vides segmentā paredzēto vides koncentrācijas salīdzinājumu ar *PNEC* robežvērtībām (skat. minēta pielikuma 6.2. un 6.3. punktu). Minētā pielikuma 6.4. punktā ir norādīts, ka jebkurā iedarbības scenārijā var uzskatīt, ka visā vielas dzīves ciklā, ko nosaka ražošana un apzinātie lietošanas veidi, risks cilvēkiem un apkārtējai videi var tikt uzskatīts par pietiekami kontrolētu, it īpaši tad, ja risku raksturojumā aplēstie iedarbības līmeņi nepārsniedz attiecīgās *DNEL* vai *PNEC* robežvērtības.

105 Gan no Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunkta, gan no tās I pielikuma izriet, ka, ņemot vērā datu par *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām nozīmi, lai aizsargātu sabiedrības veselību un vidi, vielas ķīmiskās drošības novērtējumam un no tā izrietošajiem datiem ir jāattiecas uz visiem vielas apzinātajiem lietošanas veidiem un dzīves cikla posmiem un līdz ar to šie dati ir jāpublicē. Tādējādi prasītājas veiktā nošķiršana starp datiem par *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām, kas attiecas uz "reģistrēto vielu", un datu par *DNEL* un *PNEC* robežvērtību konkrētu piemērošanu Regulas Nr. 1907/2006 VII sadaļā paredzētajā atļaujas procedūrā šķiet mākslīga. Minētajā tiesību normā paredzētais publicēšanas pienākums attiecas uz *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām, kas ietvertas pieteikumam atļaujas saņemšanai pievienotajā ķīmiskās drošības pārskatā. Šajā ziņā ir jānorāda, ka

prasītāja neapšauba *ECHA*, *ClientEarth*, *EEB* un *HCWH Europe* apsvērumus, saskaņā ar kuriem *DNEL* un *PNEC* robežvērtības attiecīgajā vielā principā paliek nemainīgas, un ka brīdim, kurā tās tiek norādītas (reģistrācijas procedūrā vai atļaujas procedūrā), kā arī pieteikuma iesniedzēja, kurš šīs robežvērtības nolasījis minētajās procedūrās, identitātei nebija lielas nozīmes. Faktiski tā tikai bez jebkādiem citiem paskaidrojumiem norādīja, ka ķīmiskās drošības pārskatā minētās *DNEL* un *PNEC* robežvērtības bija citas un ka tās tika radītas ar citu metodi un mērķi.

106 Visbeidzot *ECHA* norāda, ka pieteikumā atļaujas saņemšanai tā var sastapties ar citām *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām, kas atšķiras no tām, ko tā publicējusi. Tā norāda, ka pēc tam, kad tās ir novērtējusi Riska novērtēšanas komiteja un apstiprinājusi *ECHA*, šīs robežvērtības var tikt atzītas par jaunām atsauces robežvērtībām un kopš šī brīža piemērojamām visiem atļaujas pieteikuma iesniedzējiem nākotnē. Tādējādi šķiet, ka šīs robežvērtības noteikti ir jāpublisko.

107 Šādā kontekstā nevar atbalstīt prasītājas argumentāciju, saskaņā ar kuru *ECHA* jau esot izpildījusi savu informēšanas pienākumu, savā interneta vietnē publicējot datus par atbilstošajām *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām attiecībā uz "reģistrēto vielu" vai arī 2013. gada 12. aprīļa dokumentu "*DEHP* izmantošanas atļauja un *DNEL* noteikšana *DEHP*". Kā pamatoti norādījusi *ECHA*, tai nebija nekāda pienākuma publicēt atsauces uz *DNEL* vai *PNEC* robežvērtībām attiecībā uz vielām, kurās robežvērtība nav pārsniegta. Tomēr, tā kā *DNEL* un *PNEC* robežvērtības attiecībā uz visiem pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzējiem ir jāizmanto vienādi, *ECHA* uzskatīja, ka, lai nodrošinātu pārredzamību un vienādu attieksmi, ir nepieciešams tās publicēt, lai minētie pieteikuma iesniedzēji varētu saprast novērtēšanas kritērijus. Šādu soli tai nevar pārmest, ne arī uzskatīt par obligātu. Katrā ziņā šādu atsauces robežvērtību publicēšana neatbrīvo *ECHA* no pienākuma saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 64. panta 2. punktu, ņemot vērā šīs pašas regulas 118. un 119. pantu, publicēt prasītājas iesniegto vispārīgo informāciju par lietošanu, uz ko attiecas pieteikums atļaujai lietot *DEHP*.

108 Attiecībā uz pienākuma publicēt Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktā minēto informāciju apjomu ir jāatbalsta *ECHA* apsvērums, saskaņā ar kuru šis pienākums attiecas uz minimālo nepieciešamo informāciju par *DNEL* un *PNEC* robežvērtību aprēķināšanas metodi vai paredzamību un to saikni ar citām robežvērtībām. Šī minimālā informācija ir nepieciešama, lai saprastu, ko nozīmē *DNEL* un *PNEC* robežvērtības, un noteiktu, ar ko tās ir saistītas. Ir jākonstatē, kā to uzsver *ECHA*, ka, ja būtu publicētas vienīgi robežvērtības bez jebkādiem paskaidrojumiem par to nozīmi, iepriekš minētā tiesību norma zaudētu savu lietderīgo iedarbību.

109 Otrkārt, attiecībā uz apgalvojumu, saskaņā ar kuru noteikta informācija jau bija pieejama sabiedrībai, ir skaidrs, ko turklāt lietas dalībnieki neapstrīd, ka tā daļa informācijas, kas sabiedrībai jau bija pieejama, varēja tik izpausta. Jautājums, kas ir jāizvērtē, būtībā ir par to, vai ir izpaužams zināmu zinātnisko datu – proti, tādu, kas jau ir pieejami sabiedrībai, – un slepenu zinātnisko datu apkopojums. Prasītāja apgalvo, ka šāda kombinācija ir sarežģītas informācijas kopums, kas nav viegli pieejams un tātad ir jāuzskata par konfidenciālu.

110 Ir jākonstatē, ka prasītāja strīdīgās informācijas sarakstā nav identificējusi informāciju, kas sastāv no slepeniem zinātniskiem datiem, kuri ir apkopoti ar jau sabiedrībai pieejamo informāciju. Turklāt no iepriekš 58. punkta un nākamajos punktos ietvertās analīzes izriet, ka šī informācija nav komercnoslēpums.

111 No tā izriet, ka *ECHA* nav pieļāvusi kļūdu, apstrīdētajos lēmumos uzskatot, ka daļa no strīdīgās informācijas jau bija pieejama sabiedrībai, jo tā bija publicēta, un ka pārējai informācijas daļai arī bija jābūt pieejamai sabiedrībai saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 119. pantu.

112 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais iebildums ir jānoraida.

Par otro iebildumu, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības pārkāpumu, kurš pamato Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta piemērošanu

113 Prasītāja apgalvo, ka *ECHA* nepamatoti esot pārkāpusi prasītājas tiesības uz informācijas, kas ir tās intelektuālais īpašums un ir uzskatāma par tās komercnoslēpumu, konfidencialitāti. Šajā ziņā tā atsaucas uz *TRIPS* nolīguma 39. panta 2. punktā ietverto komercnoslēpuma definīciju.

114 *ECHA* noraida šo iebildumu.

115 Vispirms ir jāatgādina, ka *TRIPS* līguma 39. panta 2. punktā ir paredzēts:

"Fiziskām un juridiskām personām ir iespēja likumīgā ceļā novērst viņu kontrolētās informācijas izpaušanu, iegūšanu vai izmantošanu bez to piekrišanas tādā veidā, kas ir pretrunā ar godīgu komerciālu praksi, tiktāl, ciktāl šāda informācija ir:

a) slepena tajā nozīmē, ka tā nav (kā veselums vai precīzs tās komponentu izvietojums un salikums) vispārzināma vai pieejama gatavā veidā tādu aprindu personām, kuras normāli parasti izmanto minēto informācijas veidu;

b) ar komerciālu vērtību, tādēļ, ka tā ir slepena [..]."

116 Vispirms ir jānorāda, ka *TRIPS* līguma, kas ietilpst PTO līgumā, ko parakstījusi Kopiena un ko pēc tam apstiprinājusi Padome ar 1994. gada 22. decembra Lēmumu 94/800/EK par daudzpusējo sarunu Urugvajas kārtā (no 1986. gada līdz 1994. gadam) panākto nolīgumu slēgšanu Eiropas Kopienas vārdā jautājumos, kas ir tās kompetencē (OV 1994, L 336, 1. lpp.), normas ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa. Ja ir konstatēts, ka jomā, uz kuru attiecas *TRIPS* līgums, pastāv Savienības tiesiskais regulējums, ir piemērojamas Savienības tiesības, kas nozīmē pienākumu pēc iespējas veikt minētajam līgumam atbilstošu interpretāciju, tomēr nepiešķirot attiecīgajai šī līguma normai tiešu iedarbību (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 11. septembris, *Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos*, C-431/05, EU:C:2007:496, 35. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka uz *TRIPS* līguma 39. panta 2. punktu nevar atsaukties, lai atzītu par spēkā neesošiem apstrīdētos lēmumus.

117 Ciktāl prasītājas argumentācija ir jāsaprot tādējādi, ka, balstoties uz *TRIPS* līguma 39. panta 2. punktu, pastāv princips, saskaņā ar kuru vienīgi ar to, ka persona, kura ir iesniegusi dokumentu, attiecībā uz kuru tai ir intelektuālā īpašuma tiesības, pietiek, lai varētu tikt piemērots Regulas Nr. 1907/2006 4. panta 2. punktā paredzētais izņēmums, tā ir jānoraida.

118 Faktiski šāda pieeja nav saderīga ar *TRIPS* līguma 39. panta 2. punkta saturu, uz kuru balstās prasītāja. Šajā tiesību normā faktiski ir paredzēts, ka, lai tā netiktu izpausta, attiecīgajai informācijai ir jābūt "slepenai". Tas, ka šai informācijai ir komerciāla vērtība, to nepadara par slepenu.

119 Tāpat arī prasītājas aizstāvētā pieeja liktu domāt, ka intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība sistemātiski prevalē pār pieņēmumu par labu Regulā Nr. 1049/2001 un Regulas Nr. 1907/2006 118. panta 1. punktā minētās informācijas izpaušanai. Kā norāda *ECHA*, Regulas Nr. 1907/2006 4. panta 2. punkts nevar tikt interpretēts tādējādi, ka dokuments, kas ir aizsargāts ar autortiesībām, nozīmē, ka šis dokuments ir komercnoslēpums un ka tā īpašnieks tādējādi var atsaukties uz šajā tiesību normā paredzēto izņēmumu.

120 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1049/2001 16. pantā ir paredzēts, ka "[minētā] regula neskar esošos autortiesību noteikumus, kas var ierobežot trešās personas tiesības pavairot vai izmantot izsniegtos dokumentus". Tāpat arī, kā tika atgādināts iepriekš 66. punktā, Regulas Nr. 1907/2006 63. panta 1. punktā ir paredzēts, ka nākamajam pieteikuma izmantot ķīmisko vielu iesniedzējam ir jāsaņem iepriekšēja pieteikuma iesniedzēja atļauja, lai tas varētu atsaukties uz

attiecīgām agrākā pieteikuma daļām. Tādējādi šīs tiesību normas aizsargā dokumenta turētāju no autortiesību un minētā dokumenta komerciālās vērtības, gadījumā ja tajā iekļauta informācija tiktu izpausta pēc pieteikuma piekļūt informācijai, pārkāpuma. Šīs tiesību normas nepieļauj, ka strīdīgo informāciju komerciālos nolūkos izmanto konkurenti un tādējādi gūst no tās konkurences priekšrocību.

121 No tā izriet, ka otrais iebildums ir jānoraida.

Par trešo iebildumu, kas attiecas skaidras norādes par sabiedrības interešu, kuras pamato strīdīgās informācijas izpaušanu, neesamību

122 Ar trešo iebildumu prasītāja apgalvo, ka "sevišķās sabiedrības intereses", kas pamato strīdīgās informācijas izpaušanu, nevar uzskatīt ne par īpaši svarīgām, ne arī tādām, kas būtu šīs izpaušanas mērķis. Tā uzskata, ka intereses, kas saistītas ar tās pamattiesību (vai komerciālo interešu) aizsardzību, ir pārākas pār sabiedrības interesēm, kas pamato strīdīgās informācijas izpaušanu, un piebilst, ka *ECHA* nav paskaidrojusi, kādas ir sabiedrības intereses strīdīgās informācijas izpaušanā.

123 Ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pēdējā teikuma daļā ir noteikts, ka Savienības iestādes nevar atteikt piekļuvi dokumentam, ja iepazīšanās ar to ir saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm, pat ja tā varētu kaitēt konkrētas fiziskas vai juridiskas personas komercinteresēm vai Savienības iestāžu pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju mērķu aizsardzībai (spriedums, 2014. gada 7. oktobris, *Schenker*/Komisija, T-534/11, EU:T:2014:854, 74. punkts). Šādā kontekstā ir jālīdzsvaro specifiskās intereses, kas ir jāaizsargā, neizpaužot attiecīgo dokumentu, no vienas puses, un it īpaši sabiedrības intereses tajā, lai šis dokuments būtu pieejams, no otras puses, ņemot vērā izrietošās priekšrocības, kā tas ir precizēts Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 2. apsvērumā, ko sniedz palielināta pārskatāmība, proti, uzlabojot pilsoņu līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā, kā arī pilsoņu administrācijas leģitimitāti, efektivitāti un atbildību demokrātiskā sistēmā (spriedums, 2010. gada 21. oktobris, *Agapiou Joséphidès*/Komisija un *EACEA*, T-439/08, nav publicēts, EU:T:2010:442, 136. punkts).

124 Lai arī sevišķās sabiedrības intereses, kas var pamatot dokumenta publiskošanu, nav obligāti jānošķir no Regulas Nr. 1049/2001 pamatā esošajiem principiem (spriedums, 2013. gada 14. novembris, *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 92. punkts), tomēr no judikatūras izriet, ka ar vispārīgiem apsvērumiem nevar tikt pierādīts, ka pārskatāmības principam piemīt kāda sevišķa nozīme, kas varētu prevalēt pār iemesliem, kuri pamato atteikumu publiskot attiecīgos dokumentus, un ka pieteikuma iesniedzējam ir konkrēti jānorāda apstākļi, no kuriem izriet sevišķas sabiedrības intereses, kas pamato attiecīgo dokumentu izpaušanu (šajā ziņā skat. spriedumus, 2013. gada 14. novembris, *LPN* un Somija/Komisija, C-514/11 P un C-605/11 P, EU:C:2013:738, 93. un 94. punkts, un 2015. gada 23. septembris, *ClientEarth* un *International Chemical Secretariat*/*ECHA*, T-245/11, EU:T:2015:675, 193. punkts).

125 Kā norāda *ECHA*, tā šajā gadījumā nesecināja, ka attiecīgā informācija būtu aizsargājama ar tādu izņēmuma regulējumu kā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētais. Tādēļ tai nebija pienākuma noteikt vai izvērtēt sabiedrības intereses informācijas izpaušanā, ne arī līdzsvarot tās ar prasītājas interesēm saglabāt minētās informācijas konfidencialitāti.

126 No tā izriet, ka prasītājas argumenti nav iedarbīgi.

127 Turklāt attiecībā uz ķīmiskās drošības pārskatā un iespējamo alternatīvu analīzē minētajām *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām ir jāatgādina, ka, pat pieņemot, ka šīs robežvērtības ietilpst prasītājas komerciālās interesēs, Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktā ir paredzēts, ka tās automātiski ir pieejamas sabiedrībai. Šis pienākums nodrošināt piekļuvi minētajai informācijai šīs pašas regulas

preambulas 117. apsvērumā ir apstiprināts ar vajadzību sniegt Savienības pilsoņiem informāciju par vielām, kurām tie var tikt pakļauti, lai pieņemtu uz informāciju balstītu lēmumus par to, kā tie vēlas izmantot minētās vielas.

128 Kā būtībā un pamatoti norāda *ECHA*, no Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta un tās preambulas 117. apsvēruma izriet, ka Savienības likumdevējs uzskatīja, ka šajās tiesību normās minēto interešu izpaušana ir īpaši svarīgu interešu jautājums. Minētais likumdevējs pats veica interešu līdzsvarošanu, lai secinātu, ka intereses informācijas attiecībā uz *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām izpaušanā ir svarīgākas salīdzinājumā ar prasītājas interesēm minēto informāciju neizpaust, jo šī informācija attiecās uz interesēm, kuru vidū bija pašas svarīgākās intereses, proti, tās, kas skar sabiedrības veselību un vidi. No šiem apsvērumiem var secināt, ka pārskatāmības principam ir sevišķa nozīme, kas varētu būt pārāks pār iespējamiem iemesliem, kuri pamato atteikumu izpaust strīdīgo informāciju.

129 Tas pats attiecas uz *NOAEL* koncentrācijas robežvērtībām – proti, tām, kas norāda maksimālo koncentrāciju bez novērotas nelabvēlīgas ietekmes, – kuras ietvertas aplēsēs, metodēs un piezīmēs. Pat pieņemot, ka to izpaušana varētu apdraudēt prasītājas komerciālās intereses – ko tā tomēr nav pierādījusi –, šī informācija katrā ziņā ir būtiska, lai sabiedrībai būtu norādes par riskiem, kas saistīti ar *DEHP* lietošanu. Līdz ar to *ECHA*, nepieļaujot kļūdu, uzskatīja, ka pastāv liela sabiedrības interese, lai strīdīgā informācija tiktu izpausta.

130 Prasītājas apgalvojums, ka *ECHA* neesot skaidri un konkrēti norādījusi, kādas sabiedrības intereses pamatotu strīdīgās informācijas izpaušanu, ir jānoraida. Kā izriet no šī sprieduma 69., 92., 128. un 129. punkta, tas, ka pastāv sevišķas sabiedrības intereses noteiktas strīdīgās informācijas izpaušanā, ir pamatots Regulas Nr. 1907/2006 119. pantā ietvertajā atsaucē – kas ir apstiprināta minētās regulas preambulas 117. apsvērumā –, runājot par atsaucēm uz *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām, no vienas puses, un apstrīdēto lēmumu pašu pamatojumu, kas attiecas uz *NOAEL* koncentrācijas robežvērtībām, no otras puses.

131 Līdz ar to trešais iebildums par to, ka nav skaidras norādes par to, ka pastāv sabiedrības intereses, kas pamato strīdīgās informācijas izpaušanu, ir jānoraida.

Par ceturto iebildumu par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

132 Prasītāja apgalvo, ka *ECHA*, nenorādot iemeslus, ar kuriem var noteikt, vai strīdīgā informācija ir vai nav komercnoslēpums *TRIPS* līguma 39. panta 2. punkta izpratnē, un *a fortiori* neminot iespējamās sevišķās sabiedrības intereses, kas pamato tās lēmumu izpaust konfidenciālo informāciju, ir pārkāpusi LESD 296. pantu.

133 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 296. pantā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tajā skaidri un nepārprotami ir jānorāda iestādes, kas ir izdevusi tiesību aktu, argumentācija, lai ieinteresētās personas varētu uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un lai kompetentā tiesa varētu veikt pārbaudi. Pamatojuma norādīšanas prasība ir jāvērtē atkarībā no lietas apstākļiem, jo īpaši no izskatāmā tiesību akta satura, norādītā pamatojuma rakstura un interesēm paskaidrojumu saņemšanā, kas var būt šī tiesību akta adresātiem vai citām personām, kuras tas skar tieši un individuāli. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (skat. spriedumu, 2011. gada 7. jūlijs, *Valero Jordana*/Komisija T-161/04, nav publicēts, EU:T:2011:337, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

134 Šajā gadījumā *ECHA* vispirms apstrīdētajos lēmumos norāda, ka daļa informācijas, kas iekļauta ķīmiskās drošības pārskatā, ir jāizpauž, pamatojoties uz to, ka tā ir pieejama sabiedrībai: tā jau ir internetā pieejama informācija (piemēram, 9.0.1. nodaļā ietvertā kopsavilkuma tabula par lietojumiem, kam norādīti deskriptori, kuri jau ir publicēti *ECHA* interneta vietnē kā vispārīga informācija par lietošanu, kas nepieciešama, lai sabiedrību informētu par iespējamām alternatīvām), informācija, kas gūta no zinātniski izvērtētam publikācijām (piemēram, 5.10.1.2. nodaļa), eksperimentālo ekotoksikoloģisko pētījumu un novērtējumu kopsavilkumi, kas publicēti zinātniski recenzētos žurnālos, vai arī nodaļas, kuras ir tieši pārņemtas vai kopētas no risku novērtējuma, ko 2008. gadā veica Savienība, un kuras ir pieejamas sabiedrībai (piemēram 5.6.3., 5.7.3., 5.10.3. nodaļa un 141.–142. un 168. – 175. lpp.).

135 Ir jākonstatē, ka iemesli, kādēļ uz iepriekš minēto informāciju neattiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzētais izņēmums, skaidri izriet no apstrīdētajiem lēmumiem, proti, no apstākļa, ka šī informācija jau ir pieejama sabiedrībai.

136 *ECHA* turklāt attiecībā uz iespējamo alternatīvu analīzi un ķīmiskās drošības pārskatu norāda, ka *DNEL* un *PNEC* robežvērtības, pētījumu rezultāti un klasifikācijas secinājumi nav uzskatāmi par konfidenciāliem, jo šos secinājumus un rezultātus, tos detalizēti neizvērtējot, nevar uzskatīt par tādiem, kas būtiski apdraud prasītājas vai trešās personas komerciālās intereses. Pirmkārt, no šī pamatojuma izriet, ka *ECHA* ir nošķirusi "objektīvus" datus un no tiem izdarāmus vienkāršus secinājumus – kas uzskatāmi par konfidenciāliem –, no vienas puses, un detalizētu vērtējumu, ko prasītāja veikusi, pamatojoties uz šiem datiem –, kas uzskatāms par konfidenciālu, no otras puses. Otrkārt, apstrīdētajos lēmumos ir arī minēts, ka *ECHA* ir pienākums publicēt šāda veida informāciju saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunktu.

137 Līdz ar to attiecībā uz informāciju par *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām ir jākonstatē, ka *ECHA* ir pietiekami pamatojusi iemeslus, kādēļ tā uzskatīja, ka to izpaušana neapdraudētu prasītājas komerciālās intereses, kā arī iemeslus, kādēļ tā uzskatīja, ka tai bija jāizpauž informācija, proti, ka pastāv Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunktā paredzētais pienākums.

138 Turklāt apstrīdētajos lēmumos ir norādīts, ka aplēsēs, metodēs un piezīmēs ietvertās *NOAEL* koncentrācijas robežvērtības nevarēja apdraudēt prasītājas komerciālās intereses un ka līdz ar to riska raksturojuma proporcijas (*RCR*) – kas atspoguļo datu par *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām un koncentrācijas robežvērtībām kombināciju – izpaušana arī neapdraudēja minētās komerciālās intereses. *ECHA* uzskata, ka šāda veida informācijai nevar piemērot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā paredzēto izņēmumu. Tā apgalvo, ka šāda veida informācija ir būtiska, lai sabiedrībai būtu norādes par riskiem, kas saistīti ar *DEHP* lietošanu, un ka tātad pastāv lieta sabiedrības interese šīs informācijas izpaušanā.

139 No tā izriet, ka *ECHA* ir skaidri norādījusi iemeslus, kādēļ, pēc tās domām, attiecīgā informācija bija jādara pieejama sabiedrībai, iemeslus, kādēļ tika noraidīti prasītājas argumenti attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzēto izņēmumu piemērošanu, un iemeslus, kādēļ tā uzskatīja, ka noteikta informācija nevar tikt izpausta.

140 Visbeidzot apstrīdētajos lēmumos ir norādīts, ka nepublicēto pētījumu pārskatu autoru vārdi nav tikuši izpausti, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu, bet ka nekāds izņēmums nav ticis piemērots attiecībā uz pētījumu datumu un nosaukumu.

141 Šeit atkal ir jāuzskata, ka apstrīdētajos lēmumos ir ietverti iemesli, kādēļ varēja tikt izpausti vienīgi pētījumu, kas sabiedrībai vēl nav pieejami, datums un nosaukums.

142 Līdz ar to iebildums, kas attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, ir jānoraida, jo *ECHA* ir pietiekami juridiski pamatojusi apstrīdētos lēmumus.

143 No visa iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pārkāpumu ir jānoraida.

3. Par otro un trešo pamatu, no kuriem otrais attiecas uz Savienības saistību, kas izriet no TRIPS līguma, pārkāpumu un tiesību uz konfidenciālas informācijas (komercnoslēpuma) aizsardzību apdraudējumu, un trešais – uz Savienības saistību, kas izriet no ECPAK 8. panta un Pamattiesību hartas 17. panta, pārkāpumu un tiesību uz īpašumu, kā arī īpašuma aizsardzību apdraudējumu

144 Vispārējā tiesa uzskata, ka otrais un trešais pamats, no kuriem otrais attiecas uz Savienības saistību, kas izriet no *TRIPS* līguma, pārkāpumu un tiesību uz konfidenciālas informācijas (komercnoslēpuma) aizsardzību apdraudējumu, un trešais uz Savienības saistību, kas izriet no ECPAK 8. panta un Pamattiesību hartas 17. panta, pārkāpumu un tiesību uz īpašumu, kā arī īpašuma aizsardzību apdraudējumu, ir jāizvērtē kopā.

145 Vispirms, kā tika atgādināts iepriekš 116. punktā, *TRIPS* līguma tiesību normas ir neatņemama Savienības tiesību sistēmas daļa, taču tām nav piešķirama nekāda tieša iedarbība. No tā izriet, ka uz *TRIPS* līguma 39. panta 2. punktu nevar atsaukties, lai atzītu, ka apstrīdētie lēmumi ir jāatceļ.

146 Pirmkārt, ir jāizvērtē *ECHA* arguments, saskaņā ar kuru, lai varētu apgalvot, ka ar apstrīdētajiem lēmumiem ir pārkāpta ECPAK, Pamattiesību harta un *TRIPS* līgums, prasītajai esot bijis jāizvirza konkrētu Regulas Nr. 1907/2006 tiesību normu – proti, minētās regulas 119. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunkta, kuros ir paredzēti juridiski pieņēmumi par nekonfidencialitāti, – nesaderība ar Savienības primārajiem tiesību aktiem vai minēto konvenciju tiesību normām, kam ir augstāks juridisks spēks.

147 Runājot par apgalvojumu, kas attiecas uz ECPAK un Pamattiesību hartas pārkāpumu, ir jāuzskata, ka prasītāja, lai aizsargātu informāciju, atsaucas uz pamattiesībām, kas ir paredzētas LESD 339. pantā. Ir arī jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru komercnoslēpuma aizsardzība ir atzīta par vispārēju principu (šajā ziņā skat. spriedumus, 1986. gada 24. jūnijs, *AKZO Chemie* un *AKZO Chemie UK* /Komisija, 53/85, EU:C:1986:256, 28. punkts; 1994. gada 19. maijs, SEP/Komisija, C-36/92 P, EU:C:1994:205, 37. punkts, un 2008. gada 14. februāris, *Varec*, C-450/06, EU:C:2008:91, 49. punkts). Līdz ar to jautājums ir par to, vai Regulas Nr. 1907/2006 119. pants nav ticis interpretēts tādējādi, ka, to piemērojot, *ECHA* ir apdraudējusi pamattiesības uz informācijas aizsardzību. Tādējādi, kā būtībā norāda prasītāja, tās argumentācija nav vērsta pret šo konkrēto Regulas Nr. 1907/2006 tiesību normu, bet gan veidu, kā *ECHA* šo tiesību normu ir interpretējusi un tātad piemērojusi. Līdz ar to prasītājai nevar pārmest, ka tā, ņemot vērā LESD 277. pantu, nav izvirzījusi regulas nepiemērojamību, pamatojoties uz tās iespējamām pretrunām ar Savienības primārajiem tiesību aktiem.

148 Saistībā ar argumentu, kas attiecas uz *TRIPS* līguma pārkāpumu, iepriekš 145. punktā minēto iemeslu dēļ *ECHA* argumentam, saskaņā ar kuru prasītājai esot bijusi jāizvirza iebilde par aplūkoto regulu atbilstošo tiesību normu salīdzinājumā ar *TRIPS* līgumu prettiesiskumu, nav nozīmes.

149 Otrkārt, ir jāizvērtē otrais pamats, kas atteicas uz Savienības saistību, kas izriet no *TRIPS* līguma, pārkāpumu un no tā izrietošā tiesību uz komercnoslēpuma aizsardzību apdraudējumu. Prasītāja apgalvo, ka strīdīgā informācija esot komercnoslēpums (konfidenciāla informācija) *TRIPS* līguma 39. panta 2. punkta izpratnē tādā nozīmē, ka tā nav kā veselums vai precīzs tās komponentu izkārtojums un salikums vispārzināma vai pieejama gatavā veidā un personām aprindās, kuras parasti izmanto minēto informācijas veidu.

150 Kā tika atgādināts 116. punktā, no judikatūras izriet, ka, ja ir konstatēts, ka jomā, uz kuru attiecas *TRIPS* līgums, pastāv Savienības tiesiskais regulējums, ir piemērojamas Savienības tiesības, kas nozīmē pienākumu pēc iespējas veikt minētajam līgumam atbilstošu interpretāciju.

151 Līdz ar to Regulas Nr. 1049/2001 un Nr. 1907/2006 ir jāinterpretē tādējādi, lai tiktu nodrošināta to saderība ar *TRIPS* līguma 39. panta 2. un 3. punkta saturu. Tomēr pēdējā minētā tiesību norma nevar nozīmēt, ka intelektuālā īpašuma tiesībām piešķirtā aizsardzība absolūtā veidā ir pārāka par pieņēmumu, kas liecina par labu tādas informācijas izpaušanai, kura ir tikusi iesniegta pieteikumā atļaujai lietot ķīmisko vielu. Šajā ziņā prasītājas aizstāvētā pieeja nozīmētu atstāt Regulas Nr. 1907/2006 119. pantu nepiemērojamu. Šādu pieeju nevar pieņemt, jo tā realitātē nozīmētu apšaubīt šīs tiesību normas likumību, ņemot vērā *TRIPS* līguma 39. panta 2. un 3. punktu (šajā ziņā un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2007. gada 17. septembris, *Microsoft*/Komisija, T-201/04, EU:T:2007:289, 800. punkts).

152 Šajā gadījumā nešķiet, ka *ECHA* būtu piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 un Nr. 1907/2006 pretēji *TRIPS* līguma 39. panta 2. un 3. punktam.

153 Faktiski, kā izriet no 60.–67. punkta, publicētie pētījumi – tātad jau pieejami sabiedrībai – varēja tikt izpausti. Tas vēl jo vairāk ir tā, jo *ECHA* bija aizklājusi secinājumus – ko prasītāja bija izdarījusi no šiem pētījumiem –, kuri sabiedrībai nav pieejami un attiecībā uz kuriem tā būtībā uzskatīja, ka tiem ir pievienotā vērtība iepriekš 60. punktā minētajā izpratnē. Šie secinājumi tātad atšķiras no pētījumu objektīvā satura, kā arī no vienkāršiem secinājumiem, kurus no šiem pētījumiem varēja izdarīt jebkurš konkrētas jomas eksperts.

154 Nošķirums, ko *ECHA* veica starp pētījumu objektīvo saturu un no tā izdarāmajiem vienkāršajiem secinājumiem, no vienas puses, un unikāla un personīga vērtējuma, kam ir pievienotā vērtība, no otras puses, nozīmē, ka Regulas Nr. 1049/2001 un Nr. 1907/2006 tika piemērotas saskaņā ar *TRIPS* līguma 39. panta 2. un 3. punktu.

155 Attiecībā uz 68. punktā minētajiem pētījumiem ir jāatgādina, ka prasītāja nav iesniegusi elementus, kas ļautu saprast, kādēļ to izpaušana būtu nelikumīga. Ir jākonstatē, ka tā nav arī pierādījusi, ka *ECHA* neesot piemērojusi Savienības tiesības saskaņā ar *TRIPS* līguma 39. panta 2. un 3. punktu.

156 Visbeidzot, runājot par *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām un *NOAEL* koncentrācijas robežvērtībām, iepriekš it īpaši 129.–151. punktā tika uzsvērts, ka Regulu Nr. 1049/2001 un Nr. 1907/2006 piemērošana saskaņā ar *TRIPS* līguma 39. panta 2. un 3. punktu nevarēja izraisīt to, ka netiek piemērots Regulas Nr. 1907/2006 119. pants, ne arī to, ka netiktu ņemta vērā sabiedrības veselība. Jāpiebilst, ka pašā *TRIPS* līguma 39. panta 3. punktā ir paredzēta iespēja izpaust informāciju, ja tas ir nepieciešams, lai aizsargātu sabiedrību.

157 No tā izriet, ka otrais pamats nav pamatots.

158 Attiecībā uz trešo pamatu ir jānorāda, kā tika atgādināts 147. punktā, ka prasītāja nav izvirzījusi konkrētu Regulas Nr. 1907/2006 tiesību normu – proti, minētās regulas 119. panta 1. punkta c), e) un f) apakšpunkta, kurās ir paredzēti juridiski pieņēmumi par nekonfidencialitāti, – nesaderību ar Savienības primārajiem tiesību aktiem vai augstāka juridiska spēka konvenciju tiesību normām, bet tā norāda, ka tas, kā *ECHA* ir interpretējusi šīs tiesību normas, un līdz ar to veids, kā tā šīs tiesību normas ir piemērojusi, nav saderīgs ar ECPAK 8. pantu, ECPAK Papildu protokola 1. pantu un Pamattiesību konvencijas 17. pantu.

159 Ir jānorāda, ka, kaut arī ECPAK 8. panta 1. punktā ir nostiprināts princips, ka valsts iestādes nedrīkst ierobežot tiesības uz privāto dzīvi, tomēr 2. punktā ir atļauta šāda iejaukšanās, ja tā "paredzēta likumos un tas ir nepieciešams demokrātiskā sabiedrībā, lai aizstāvētu valsts un sabiedriskās drošības vai valsts ekonomiskās labklājības interesēs, lai nepieļautu nekārtības vai noziegumus, lai aizsargātu veselību vai tikumību vai lai aizstāvētu citu tiesības un brīvības".

160 Ir jākonstatē, ka prasītāja procesuālos rakstos pārprot ECPAK 8. panta piemērojamību, norādot, ka ar šo tiesību normu ir aizsargātas tās tiesības uz īpašumu. Tā nav iesniegusi nevienu konkrētu argumentu, kas pierādītu, ka ir pārkāpts šajā tiesību normā paredzētais princips, ka valsts iestādes nedrīkst ierobežot tiesības uz privāto dzīvi. Tomēr, neraugoties uz šo pārpratumu un no tā izrietošo argumentu neesamību, prasītājas iebildums joprojām ir saprotams. Šajā ziņā, kā arī Tiesa atzinusi 2008. gada 14. februāra spriedumā *Varec* (C-450/06, EU:C:2008:91, 47. un 48. punkts), atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas jurisdikciju, var būt nepieciešams aizliegt izpaust par konfidenciāli atzītu informāciju, lai aizsargātu uzņēmuma pamattiesības uz privātās dzīves aizsardzību, kas paredzētas ECPAK 8. pantā un Pamattiesību hartas 7. pantā, precizējot, ka jēdzienu "privātā dzīve" nevar interpretēt tādējādi, ka tiek izslēgta juridiskas personas uzņēmējdarbība.

161 Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktā ir noteikts, ka ikvienai personai ir tiesības uz īpašumu, kas iegūts likumīgi, tiesības to lietot un atsavināt, kā arī tiesības attiecībā uz to dot rīkojumu savas nāves gadījumā. Nevienam nedrīkst atņemt īpašumu, ja vien tas nav jādara sabiedrības interesēs, kā arī gadījumos un apstākļos, kuri ir paredzēti tiesību aktos, ar noteikumu, ka par zaudējumiem laikus izmaksā taisnīgu kompensāciju. Īpašuma izmantošanu var noteikt ar tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams vispārējās interesēs. Saskaņā ar judikatūru ar šo tiesību normu sniegtā aizsardzība attiecas uz tiesībām, kam ir mantiska vērtība, no kuras, ņemot vērā tiesību sistēmu, izriet iegūts tiesisks stāvoklis, kurš ļauj to īpašniekam vai to īpašnieka labā autonomi īstenot šīs tiesības (šajā ziņā skat. spriedumu, 2013. gada 22. janvāris, *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, 34. punkts).

162 No judikatūras arī izriet, ka ECPAK 8. pantā paredzētās tiesības uz privātās dzīves aizsardzību ir neatņemama vispārīgo tiesību principu, kuru ievērošanu nodrošina Savienības tiesa, sastāvdaļa. Šis princips tomēr nav absolūts, bet ir jāapskata saistībā ar tā funkciju sabiedrībā. Tas var tikt ierobežots ar nosacījumu, ka ierobežojumi faktiski atbilst vispārējo interešu mērķiem, kādi ir Savienībai, un nav uzskatāmi, ņemot vērā mērķi, par nesamērīgu un nepieņemamu iejaukšanos, kas būtu pretrunā pašam šī principa mērķim (spriedumi, 1994. gada 5. oktobris, *X*/Komisija, C-404/92 P, EU:C:1994:361, 17. un 18. punkts, un 2008. gada 24. septembris, *M*/*Médiateur*, T-412/05, nav publicēts, EU:T:2008:397, 126. punkts). Tas pats arī saskaņā ar judikatūru attiecas uz Pamattiesību hartas 17. pantā paredzētajām tiesībām uz īpašumu (spriedums, 2005. gada 12. jūlijs, *Alliance for Natural Health* u.c., C-154/04 un C-155/04, EU:C:2005:449, 126. punkts).

163 No tā izriet, ka ECPAK 8. pantu un Pamattiesību hartas 17. pantu nevar interpretēt tādējādi, ka tajos būtu noteikts automātisks izņēmums no principa izsniegt dokumentus, kas izdoti kāda privāta uzņēmuma saimnieciskās darbības ietvaros. Saistībā ar pieteikumu par piekļuvi šāda veida dokumentiem, ko iesniegusi trešā persona, ir jāveic konkrēta un efektīva katra no šiem dokumentiem pārbaude, izņemot gadījumus, kuros Tiesa un Vispārējā tiesa ir atzinusi, ka pastāv vispārējs pieņēmums par piekļuves attiecīgajiem dokumentiem atteikumu. Kā izriet no 33.–42. punkta, nepastāv vispārējs pieņēmums par piekļuves dokumentiem, kas iesniegti Regulā Nr. 1907/2006 paredzētās atļaujas izsniegšanas procedūrā, atteikumu.

164 Šajā gadījumā *ECHA* tātad veica dažādu datu, uz kuriem attiecās pieteikums par piekļuvi dokumentiem, konkrētu pārbaudi. Ir jānorāda, ka šī pārbaude tika veikta saskaņā ar tiesībām uz īpašumu un tiesībām uz privāto dzīvi.

165 Vispirms, kā arī būtībā izriet no 60. un nākamajiem punktiem, ir jānorāda, ka daļa strīdīgās informācijas bija sabiedrībai pieejamu pētījumu apkopojums, bet apstāklis, ka ziņojumam, kurā ir konkretizēts šis intelektuālais darbs, ir īpašumtiesību vērtība, tomēr nenozīmē, ka jebkura informācija, kas tajā ietverta, attiecas uz komerciālajām interesēm un ka tās izpaušana automātiski nozīmētu to apdraudējumu. Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzēto personas komerciālo interešu aizsardzības apdraudējumu obligāti nenosaka, ņemot vērā izpaužamās informācijas īpašumtiesības vērtību.

166 Turklāt attiecībā uz informāciju par *DNEL* un *PNEC* robežvērtībām ir jāuzskata, ka tās izpaušana neapdraudētu tiesības uz privāto dzīvi un tiesības uz īpašumu. *ECHA* iejaukšanās šo tiesību īstenošanā ir pieļaujama, jo tas ir paredzēts Regulas Nr. 1907/2006 119. pantā un ja tā ir nepieciešama veselības un vides aizsardzībai.

167 Visbeidzot attiecībā uz *NOAEL* koncentrācijas robežvērtībām arī to izpaušana ir būtiska, lai sabiedrībai būtu norādes par riskiem, kas saisti ar *DEHP* lietošanu. Tātad pastāv liela sabiedrības interese, lai šī informācija tiktu izpausta. Pat pieņemot, ka strīdīgās informācijas izpaušana ir tiesību uz privāto dzīvi un īpašumu ierobežojums – ko tomēr prasītāja šajā gadījumā nav pierādījusi –, šī izpaušana katrā ziņā atbilst Savienības vispārējo interešu mērķiem un, ņemot vērā izvirzīto mērķi, nekādā ziņā nav pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas apdraudētu šo mērķu pašu būtību.

168 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrais un trešais pamats ir jānoraida.

4. Par ceturto pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pārkāpumu

169 Prasītāja izvirza ceturto pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta, kurā Savienības iestāžu lēmumu pieņemšanas process ir aizsargāts pret ārēju, nepatiesu un nelikumīgu apdraudējumu un ietekmi, pārkāpumu. Vispirms tā apgalvo, ka tādas informācijas neizpaušana, kas attiecas uz procedūrām, kurās vēl nav ticis pieņemts attiecīgās iestādes lēmums, ir princips un tas ir ierakstīts Regulas Nr. 1049/2001 sistēmā. *ECHA*, izsniedzot dokumentus, tādējādi būtiski apdraudētu minēto procesu. Turklāt tā norāda, ka Riska novērtējumu komiteja un Sociālās un ekonomiskās analīzes komiteja, sniedzot savu viedokli, var tikt ietekmētas ar iespējamo strīdīgās informācijas izpaušanu, jo tās arī ļauj pieteikuma par piekļuvi informācijai iesniedzējiem piedalīties savās apspriedēs. Turpretī pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzējam neesot piekļuves minēto komiteju sanāksmēm un neesot tiesību tikt uzklausītam visos procedūras posmos. Visbeidzot prasītāja norāda, ka nekādas sevišķas sabiedrības intereses nepamato aplūkotās informācijas izpaušanu.

170 *ECHA* apstrīd šos argumentus.

171 Ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1049/2001 preambulas 11. apsvērumā ir norādīts, ka vajadzētu dot iestādēm tiesības neizpaust iekšējo pārrunu un apspriežu saturu, ja tas ir nepieciešams to pienākumu izpildes nodrošināšanai. Šajā ziņā minētās regulas 4. panta 3. punkta pirmajā daļā ir noteikts, ka "var atteikt piekļuvi dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, vai iestādes saņemtam dokumentam, kurš skar jautājumu, par ko tā nav pieņēmusi lēmumu, ja iepazīšanās ar šo dokumentu var nopietni kaitēt lēmumu pieņemšanai iestādē, ja vien iepazīšanās ar to nav saistīta ar sevišķām sabiedrības interesēm."

172 No judikatūras izriet, ka šā izņēmuma piemērošanai ir jāpierāda, ka iespēja piekļūt dokumentam, ko iestāde izdevusi iekšējām vajadzībām, šajā gadījumā varēja konkrēti un faktiski apdraudēt iestādes lēmumu pieņemšanas procesa aizsardzību un ka šā kaitējuma risks bija saprātīgi paredzams, nevis tīri hipotētisks (spriedums, 2008. gada 18. decembris, *Muñiz*/Komisija, T-144/05, nav publicēts, EU:T:2008:596, 74. punkts).

173 Turklāt lēmumu pieņemšanas procesa apdraudējumam ir jābūt nopietnam, lai uz to attiektos Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pirmajā daļā paredzētais izņēmums. Tas tā it īpaši ir tad, ja konkrēto dokumentu izpaušanai ir ievērojama ietekme uz lēmumu pieņemšanas procesu. Nopietnuma novērtēšana ir atkarīga no visiem lietas apstākļiem, it īpaši no iestādes minētās izpaušanas negatīvās ietekmes uz lēmumu pieņemšanas procesu (spriedumi, 2008. gada 18. decembris, *Muñiz*/Komisija, T-144/05, nav publicēts, EU:T:2008:596, 75. punkts, un 2011. gada 7. jūnijs, *Toland*/Parlaments, T-471/08, EU:T:2011:252, 71. punkts).

174 Ceturtais pamats ir jāizvērtē šo apsvērumu gaismā.

175 Vispirms ir jānoraida prasītājas pieeja, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā paredzētais izņēmums attiecībā uz informācijas izpaušanu esot jāuzskata par principu. Šīs pašas regulas 2. pantā paredzētais princips par piekļuvi dokumentiem joprojām ir piemērojams informācijai attiecībā uz procedūrām, kurās vēl nav ticis pieņemts attiecīgās iestādes lēmums. Izņēmumi no šī principa ir paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā, kā tas interpretēts judikatūrā. Līdz ar to izņēmums no principa par piekļuvi dokumentiem saskaņā ar iepriekš minēto 4. panta 3. punktu būtu jāpiemēro vienīgi iepriekš 172. un 173. punktā minētās judikatūrā noteiktajos nosacījumos.

176 Visbeidzot ir jāizvērtē jautājums, vai piekļuve strīdīgajai informācijai varēja būtiski apdraudēt *ECHA* lēmumu pieņemšanas procesu. Prasītāja būtībā apgalvo, ka pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzējiem nav garantijas tikt uzklausītiem visos lēmumu pieņemšanas procesa posmos un nav iespējas iesniegt apsvērumus par nelikumībām vai kļūdām. Turklāt Riska novērtējumu komiteja un Sociālās un ekonomiskās analīzes komiteja ļaujot pieteikuma par piekļuvi informācijai iesniedzējiem piedalīties savās apspriedēs. Pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzējiem savukārt neesot tiesību piedalīties minētajās apspriedēs.

177 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1907/2006 64. panta 5. punktā ir noteikts, ka *ECHA* nosūta Riska novērtējumu komitejas un Sociālās un ekonomiskās analīzes komitejas atzinumu projektus pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzējam un pieteikuma iesniedzējs var iesniegt savus rakstveida komentārus, ja viņš tā vēlas, divu mēnešu laikā pēc atzinuma projekta saņemšanas. Tādējādi šajā tiesību normā pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzējam ir garantētas tiesības iesniegt rakstveida argumentāciju komitejām, pirms tās pieņem galīgu atzinumu par atļaujas saņemšanas pieteikumu.

178 Otrkārt, prasītāja nav pierādījusi, kā pieteikuma par piekļuvi informācijai iesniedzēji, kuriem piešķirts novērotāja statuss, varētu būtiski kaitēt *ECHA* lēmumu pieņemšanas procesam.

179 Riska novērtējumu komitejas un Sociālās un ekonomiskās analīzes komitejas reglamentu (ar atsauces numuru MB/09/2009, galīgā redakcija, turpmāk tekstā – "Komiteju reglamenti"), kas formulēti identiski, 6. pantā ir noteikts, ka novērotāji (*stakeholder representatives*) "var" tikt pielaisti piedalīties komiteju sanāksmēs un *ECHA* šajā ziņā ir novērtējuma brīvība. Taču dalība šajās *ECHA* sanāksmēs ir stingri reglamentēta. Saskaņā ar minēto reglamentu 6. panta 6. punktu novērotājiem ir jāatbilst "organizāciju, kas ieinteresētas *ECHA* sanāksmēs, Novērotāju rīcības kodeksam" (atsauces Nr. ED/62/2008, turpmāk tekstā – "Rīcības kodekss"), ko *ECHA* izpilddirektors pieņēma 2008. gada 9. oktobrī.

180 Šajā rīcības kodeksā ir paredzēts, ka ieinteresētajām organizācijām ir jāraugās, lai par novērotājiem netiktu ieceltas personas, kas ir tieši ieinteresētas komiteju izskatāmajā gadījumā, un, ja šāda interese parādās, tām par to ir jāpaziņo sanāksmes sākumā (6. punkts). Tajā ir arī norādīts, ka novērotāji nedrīkst iejaukties sanāksmes norisē tā, ka tas varētu radīt iebiedēšanu vai traucēt aģentūras darbam (7. punkts) un ka to dalība sanāksmēs ir priekšsēdētāja ziņā (8. punkts). Rīcības kodeksā ir arī minēts, ka novērotājiem parasti – vēlākais līdz sanāksmes sākumam – ir jāinformē priekšsēdētājs par punktiem, par kuriem tie vēlas izteikties, un ka to piezīmēm jābūt īsām un tās jāsniedz paredzētajā laikā (9. punkts). Rīcības kodeksā visbeidzot ir precizēts, ka novērotāji var iesniegt dokumentus, bet tas, ka tie ir iesniegti, nenozīmē, ka *ECHA* atzīs vai apstiprinās to saturu (15. punkts).

181 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja ir nepareizi sapratusi novērotāju lomu komiteju sanāksmēs un ka to loma ir stingri reglamentēta, lai tie nevarētu būtiski kaitēt lēmumu pieņemšanas procesam.

182 Lai arī *ECHA* neapstrīd, ka pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzējam principā nav iespējas piedalīties komiteju sanāksmēs tāpat kā novērotājam un tātad nav tiesību tajās izteikties, tomēr ir jākonstatē, kā tika norādīts iepriekš 177. punktā, ka Regulas Nr. 1907/2006 64. panta 5. punkta trešajā daļā tam ir atļauts iesniegt detalizētu rakstisku argumentāciju un ka šajā ziņā tam ir piešķirts divu mēnešu termiņš no atzinuma saņemšanas brīža. Šādā gadījumā tam ir tiesības atbildēt uz novērotāju iespējamām piezīmēm.

183 Ir arī jānorāda, ka, atbildot uz Vispārējās tiesas lietas dalībniekiem uzdoto rakstveida jautājumu attiecībā uz novērotāju lomu, kāda paredzēta Rīcības kodeksā, *ECHA* atsaucās uz 2012. gada 14. decembra pamatnostādnēm, kurās ir aprakstīta *ECHA* pieeja atļaujas izsniegšanas procedūrā (turpmāk tekstā – "pamatnostādnes"). *ECHA* norāda, ka novērotāju dalība un pieteikuma atļaujas saņemšanai iesniedzēju nepiedalīšanās varētu radīt netaisnīgu uzklausīšanu, jo tikai pirmajiem attiecīgajā lietā ir tiesības iesniegt apsvērumus. Tādēļ tā pamatnostādnēs ir norādījusi, ka šāda veida procedūrā novērotājiem nav nekādu tiesību uzstāties komitejas sanāksmēs. Jākonstatē, ka šīs pamatnostādnes ir saderīgas ar Rīcības kodeksu, kurā *ECHA* ir piešķirta rīcības brīvība, norādot, ka novērotāji "var" tikt pielaisti dalībai komiteju sanāksmēs, un kurā priekšsēdētājam ir piešķirta rīcības brīvība attiecībā uz sanāksmju norisi. Tāpat arī *ECHA* ir paredzējusi, ka, lai nodrošinātu saderību starp Rīcības kodeksu un Komiteju reglamentu, novērotājiem nav piekļuves konfidenciāla rakstura komerciālai informācijai un tie nevar piedalīties tajās sanāksmes daļās, kurās var tikt diskutēta šī informācija.

184 Visbeidzot, prasītāja nav iesniegusi nevienu konkrētu elementu, kas ļautu konstatēt, ka piekļuve strīdīgajai informācijai, kura attiecas uz pieteikumu atļaujai lietot *DEHP*, būtiski ietekmētu *ECHA* un Komisijas lēmumu pieņemšanas procesu un tādējādi tam būtiski kaitētu.

185 Ņemot vērā Regulā Nr. 1907/2006 paredzēto un Komiteju reglamentā, Rīcības kodeksā un pamatnostādnēs precizēto mehānismu, no vienas puses, un tā kā nav neviena konkrēta elementa, kas liecinātu par to, ka šajā gadījumā piekļuve strīdīgajai informācijai varēja apdraudēt *ECHA* lēmumu pieņemšanas procesu, no otras puses, ir jāuzskata, ka strīdīgās informācijas izpaušanai nav negatīvas ietekmes uz lēmumu pieņemšanas procesu tā, lai tas tiktu būtiski apdraudēts.

186 No visa iepriekš minētā izriet, ka ceturtais pamats, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pārkāpumu, ir jānoraida.

187 No visa iepriekš minētā izriet, ka prasība ir jānoraida bez nepieciešamības lemt par *ECHA* aizstāvībā izvirzīto iebildi par nepieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

188 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt *ECHA* tiesāšanās izdevumus saskaņā ar *ECHA* prasījumiem, tostarp tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

189 Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, piemērojot Reglamenta 138. panta 1. punktu.

190 *ClientEarth*, *EEB* un *HCWH Europe* sedz savus tiesāšanas izdevumus pašas, piemērojot Reglamenta 138. panta 3. punktu.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *Deza, a.s.* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Ķīmikāliju aģentūras (*ECHA*) tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību;

3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanas izdevums pati;

4) *ClientEarth*, *European Environmental Bureau* (*EEB*) un *Vereniging Health Care Without Harm Europe* sedz savus tiesāšanās izdevums pašas.

Prek Labucka Kreuschitz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 13. janvārī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture 2

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi 3

Juridiskais pamatojums 4

1. Par atsevišķu pamatu, kas attiecas uz vispārēja pieņēmuma par informācijas, kas iesniegta Regulā Nr. 1907/2006 paredzētajā atļaujas procedūrā, konfidencialitāti, esamību 5

2. Par pirmo pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pārkāpumu 7

Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz strīdīgās informācijas konfidencialitāti to komerciālā rakstura dēļ un tādēļ, ka tās attiecas uz prasītājas zinātību 8

Par jautājumu attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma pārkāpumu 9

Par pienākumu izpaust informāciju, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktu, vai par tās jau publisko raksturu 14

– Par iebilduma, kas attiecas uz kļūdainu Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunkta piemērošanu, pieņemamību 14

– Par pienākumu publicēt noteiktu informāciju, piemērojot Regulas Nr. 1907/2006 119. panta 1. punkta f) apakšpunktu, un par citas informācijas jau publisko raksturu 15

Par otro iebildumu, kas attiecas uz intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzības pārkāpumu, kurš pamato Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta piemērošanu 18

Par trešo iebildumu, kas attiecas skaidras norādes par sabiedrības interešu, kuras pamato strīdīgās informācijas izpaušanu, neesamību 19

Par ceturto iebildumu par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu 20

3. Par otro un trešo pamatu, no kuriem otrais attiecas uz Savienības saistību, kas izriet no TRIPS līguma, pārkāpumu un tiesību uz konfidenciālas informācijas (komercnoslēpuma) aizsardzību apdraudējumu, un trešais – uz Savienības saistību, kas izriet no ECPAK 8. panta un Pamattiesību hartas 17. panta, pārkāpumu un tiesību uz īpašumu, kā arī īpašuma aizsardzību apdraudējumu 22

4. Par ceturto pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkta pārkāpumu 25

Par tiesāšanās izdevumiem 27